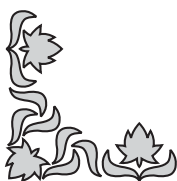

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

PREVOD HUDBI

20.10.2006. - 29.12.2006.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ء

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ء

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ء

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 20. oktobar 2007.

Stvarne vrijednosti namaza u petak (džume)

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 20. oktobra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Navodeći ajete 10 do 12 iz sureta Al Džumu'a (62:10-12), Huzur je održao govor o stvarnim vrijednostima džume.

U uvodu je Huzur rekao da su sretni oni koji su toku ovog ramazana, prema svojim mogućnostima, nastojali da budu ubrojani među primaoce Božije ljubavi i zadovoljstva. Onima koji još nisu imali priliku da to urade mogu iskoristiti prednost ovih nekoliko preostalih dana ramazana i skupiti Allahovu blagodat. Huzur je objasnio da čak samo jedan momenat, koji je potrošen na Allahovom putu sa potpunom iskrenošću, može izvršiti ogromnu promjenu nabolje. Huzur je rekao da nema nikakvog pitanja beznađa što se tiče Allahovog Bića, međutim, čovjek

treba da prihvati puteve koje nas je učio Časni Poslanik s.a.v.s. – puteve koji su postali stare zaboravljene uspomene i kasnije bili oživljeni od Obećanog Mesije a.s.. Mi smo sretni da smo prihvatili onoga koji je obnovio ova učenja.

Nažalost, mnoge novotarije (vjerske novine) su sveopšte među neahmadi muslimanima, od kojih je jedna shvatanje 'zadnjeg petka' u ramazanu, iako o tome nema nikakve svjedodžbe u Kur'anu i hadisu. Zapravo, dat je važan i veliki značaj džuma-namaz uopšteno.

Huzur je rekao da je za veliko žaljenje da uprkos ulaska u bai'at (zavjet odanosti) Obećanog Mesije a.s., neki Ahmadi takođe moraju da se saglašavaju sa ovim shvatanjem zadnje džume ramazana, po svom daleko većem brojnom prisustvu nego što su prisutni u bilo koji drugi petak, i to uprkos stalnih opominjanja od svih halifa o suprotno tome. Huzur je rekao da je Halifatul Mesih IV (da Allah ima milost prema njemu) savjetovao da zadnji petak ramazana treba da usredsredi našu pažnju u pripremanju i dočeku slijedećeg petka, i da tako treba da idemo naprijed u duhovnom razvoju.

Pozivajući se na prvi proučeni ajet na početku ove hudbe, Huzur je rekao da ovo ne označava ni jedan poseban petak, nego je zapravo naglašavanje da požurimo da spominjemo Allaha (svakog) petka. Huzur je primijetio da vrlo često ljudi kasne na džumu, i, dok neki imaju opravdan razlog (zbog zaposlenja, prevoza, itd.), drugi kasne samo iz navike. Huzur je objasnio da hadis navodi da je nagrada onima koji stižu prvi radi džume značajno veća nego onima koji kasne. Huzur je rekao da on uvijek vidi ista, poznata lica u prvim redovima u ovom skupu i da on zna da neki od njih rade, pa ipak uspijevaju da budu ovdje na vrijeme. Huzur je rekao da je nedolazak na vrijeme jednostavno izgovor, Allah je taj koji je opskrbljivač, čak iako neko dolazi na džumu izlažući se potencijalnom (poslovnom, službenom) gubitku, Allah pravi aranžmane da spriječi takav gubitak ili čak, ako se gubitak dogodi, Allah obezbjeđuje iz drugih neočekivanih sredstava. Huzur je rekao da nemar prema prisustvovanju džumi potiče iz nedostatka svijesti, jer bi inače ljudi nastojali da zarade važne nagrade koje donosi raniji dolazak na džuma-namaze.

Huzur je rekao da trajanje putovanja na džumu i prisustvovanje džuma-namazima nije više od dva sata i, kao što je Chaudri Zafrullah Khan jedanput objasnio skupu prisutnih nemuslimana, manje je nego vrijeme koje potrošeno da se završe dvije runde igre bridža (karata).

Pozivajući se na drugi proučeni ajet na početku, Huzur je rekao da on govori o zarađivanju blagoslova ovog svijeta kad se završi džuma. U njemu je upućivanje na traženje 'ovlaštenih' sredstava za život i izbjegavanja onog što je neovlašteno.

Treći ajet spominje one koji su skloni ovosvjetskim zabavama i koji nemaju čula da traže Allahovu blagodat. Zaista su ovo ljudi koji su napravili bogove od svojih poslova i svojih zabava.

Huzur je rekao da su u ovo doba široko raširene ovosvjetske zabave koje nude šejtanske sklonosti. Sure džuma takođe spominje dolazak Obećanog Mesije – ljudi koji su zaokupljeni u svjetskim dangubama su oni koji ne prihvataju Mesiju, no iskrenim vjernicima je naređeno da ožive svoje obožavanje Boga. Svi Ahmadi muslimani treba da ovo shvate i nastoje i budu primaoci Allahove milosti.

Huzur je naveo nekoliko hadisa i objasnio značaj i stvarne vrijednosti (bit) džuma-namaza i objasnio da dok postoji veliko upozorenje o propuštanju džuma-namaza uopšte, nema posebnog spominjanja zadnjeg petka u ramazanu. Džuma-namazi su obavezni za sve vjernike, ali postoje izuzeci za one koji su bolesni, za putnike, žene, djecu i robove. Huzur je objasnio da oni koji imaju izbor treba da ne putuju petkom i dodao da nije neophodno za žene da prisustvuju džuma-namazima, ali je neophodno da prisustvuju bajram-namazima pod svim okolnostima.

Pozivajući se na hadis Huzur je takođe objasnio da u toku džuma-namaza dođe kratki trenutak kad je vjerniku poklonjeno ono dobro koje on ili ona traže. Huzur je dodao da neki komentatori smatraju da je hudba petkom dio džuma-namaza, tako da se trajanje ovog 'posebnog Božijeg prihvatanja' takođe proteže na to.

U svjetlu ovoga, i u nastavku zadnjih nekoliko hudbi, Huzur je naveo neke dove. Prva dova je bila ajet 34 iz sureta Ankabut (29:34) koji traži pomoć protiv bezbožnih ljudi. Huzur je rekao da ovu dovu trebamo učiti u izobilju u sadašnje vrijeme, tako da svaki Ahmadi bude zaštićen od izopačenosti, bilo istoka ili zapada. Zatim je Huzur naveo neke dove Časnog Poslanika s.a.v.s.: *'O moj Allahu, ja tražim sklonište od svih loših morala, loših djela i loših želja.'*

Huzur je pročitao isječke iz pisanja Obećanog Mesije a.s. u kojima naređuje upućivanje dova Allahu i traženje oprosta i da poniznost napravimo svojom praksom. Huzur je molio da (Allah dadne da) se osvjedočimo u primanje ovih dova u toku ramazana i da se iskreno

okrenemo Allahu i da privlačnosti ovog svijeta za nas ne budu ravne čak ni prašini među prstima.

Zatim je Huzur dao loše vijesti o Ahmadi muslimanu po imenu Abdullah Nijaz, sahibu ubijenom u Šri Lanki 14. oktobra. On je nadgledao i služio lokalnom džematu Ahmadija džamije i bio je krajnje predan, on je iza sebe ostavio udovicu i četvoro djece i svoju staru majku. Huzur je rekao da hodže iz Pakistana obučavaju ljude u Šri Lanki da ubijaju Ahmadi muslimane, da postignu nagradu kod Allaha. On je trenutno otišao da obavi umru i obučava svoje sljedbenike da ubiju vodeće ljude u Ahmadija džematu, tvrdeći da će oni po njegovom povratku oteti Ahmadija džamiju.

Huzur je rekao da su ovi ljudi takođe napali 21 godinu staru Ahmadi muslimanku (koja živi u toj oblasti) kad je išla u džamiju. Jedan mlad čovjek je primljen na liječenje u bolnicu i Huzur je tražio da učimo dove za njegovo ozdravljenje.

Huzur je molio (Boga) da nas zaštiti od svakog zla i od zavjera ovih protivnika, te da oni uvide smisao toga, a ako ne, da budu učinjeni znakom koji opominje.

Hudba 27. oktobar 2006.

Suprotstavljanje protiv Ahmadija zajednice

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 27. oktobra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj hudbi izlagao o Božijoj pomoći, u svjetlu nedavnog talasa suprotstavljanja Ahmadija zajednicama u nekim zemljama.

Nedavno su se Šri Lanka i Bugarska pridružile grupi nerazvijenih zemalja gdje je suprotstavljanje Zajednici potaknuto od naftom bogatih zemalja, preko takozvanih i vjerskih vođa ili hodža koji služe svojim interesima.

Tu su takođe neke slabe vlade koji se suprotstavljaju Zajednici da zadovolje moćnike koji su ih osnovali. Ovi ovosvjetski materijalni ljudi ne shvataju da nije važno koliko oni nastoje, ako Allah želi da uputi nekoga (u Ahmadijat, istinski islam) njihovi poslovi ne mogu odvratiti tu uputu. Ovi ljudi smatraju da stvaraju strah u srcima ljudi svojim oštrim i brutalnim suprotstavljanjem i ne shvataju da istinski vjernici nisu smeteni kušnjama i oni koji daju svoje živote na Allahovom putu ne umiru, nego žive zauvijek.

Njihovo suprotstavljanje je, u prošlosti, uvijek bilo slijeđeno brzinom u napretku Zajednice; hoće li ovo biti dokaz istinitosti Obećanog Mesije a.s. ili njegove neistinitosti?

Huzur je rekao da ovaj hodža sam ide prema provaliji uništenja i vodi ljude sa sobom. Muslimani treba da sami dođu pameti i koriste svoje Bogom dato shvatanje; sa jasnim i očito pokazanim Božijim najavama i takođe sa očitim znakovima Imama ovog doba, oni treba da postupaju po onom što je Časni Poslanik s.a.v.s. naredio.

Huzur je dodao da su primljeni svakodnevni zavjeti gdje Allah Lično upućuje nekoga prema Ahmadijatu sa istinskim snovima ili ispunjenjem drugih znakova. Radije nego da se suprotstavljaju Zajednici, ljudi treba da se obaziru na svoju smrtnost i traže pomoć od Allaha. U prisustvu Allaha neće biti dovoljno reći da oni nisu prihvatili (Mesiju) zbog straha od hodža i društva.

Huzur je rekao da sa rastom suprotstavljanja na raznim mjestima, nered je uvijek zapaljen od strane pakistanskih hodža, ali je vrijedno zapaziti da svaki krug nereda služi kao gnojivo i mi smo svjedoci napretka poslije toga. U pogledu ovoga mi smo takođe zahvalni ovim protivnicima i hodžama jer oni prave put za nas i skreću pažnju ljudi prema Ahmadijatu.

Ahmadi ne treba da budu uznemireni ovim kušnjama. Historijski govoreći, protivnici su nastojali sve što su mogli u 1974. godini u Pakistanu. Onda je moćnik, nalik faraonu, (upravljajući) slijedio prethodnog faraona, misleći da je prethodni ostavio neke nepravilnosti da će on postupati prema Ahmadijatu na način da će cijela Zajednica skupa sa Halifom podleći njemu.

Jesu li njegove želje bile ispunjene? Naprotiv, Ahmadi su napunili zatvore Pakistana u odbrani kalime (očitovanjem vjere) koju su neprijatelji nastojali oteti od njih. Sve ovo je takođe naklonilo mnoge duše dobre prirode prema Ahmadijatu. Šta o faraonu? Jedan faraon je

bio poslan na vješala od drugog koji je bio njegov štićenik, dok je u prihvatanju dova Zajednice drugi faraon bio zameten u zraku. Ovo je Bog Ahmadijata o kojem nam je shvatanje dao Obećani Mesija a.s., Bog koji i dalje sluša molitve svojih robova i molitve Mesije a.s.; danas ćete se vi takođe osvjedočiti da će neprijatelji biti zameten u zraku! Organizacije koje će nam se suprotstaviti bit će svedene na parčad. To je Allahov način da On neke božanske zajednice stavlja kroz kušnje, ali krajnja pobjeda će biti naša – zasigurno će ona biti naša i nikakva moć na zemlji to ne može zaustaviti, jer je ovo Božije obećanje dato Obećanom Mesiji a.s..

Obraćajući se Ahmadi muslimanima u Pakistanu Huzur ih je savjetovao da obrate pažnju na molitve. Uz sve vrste ograničenja usmjerenih na izdanja Džemata tamo, napravljena je optužba o 'terorizmu' – dok su oni koji stvaraju stvarni terorizam slobodni da trče kao ljudi i napadaju zato što su oni štićenici moćnih vođa. Pokrenut je sudski postupak protiv štampara, menadžera ili objavljiivača Al-Fazl zato što su oni napisali da je njihov Gospodar Allah i da je Muhammed s.a.v.s. njihov Poslanik i da je Obećani Mesija a.s. bio Mahdi. Ako je ovo terorizam, onda to prihvatamo svojim cijelim životom.

U Indiji, gdje god su muslimani u većini, Zajednica se suočava sa suprotstavljanjem. U Bangladešu je fizičko nasilje i slijede ih ubistva zato što Ahmadi muslimani proglašavaju *'Naš Gospodaru, mi smo čuli pozivača da nas poziva prema vjeri, 'Vjerujete u svog Gospodara,' i mi smo povjerovali...'* (3:194). U Indoneziji su razorni protesti i fizičko nasilje protiv Ahmadi muslimana zato što su u poslušnosti Časnom Poslaniku s.a.v.s. oni prihvatili Mesiju koji je došao.

Zašto ovi ljudi ne pomažu bezbožne hodže koji potpuno uništavaju islam iznutra? Odajući visoko poštovanje prema ovim Ahmadi muslimanima koji su geografski tako udaljeni i nisu nikada sreli Halifu ovog doba osim preko prenosa MTA, Huzur je rekao da je snaga njihove vjere zavidna u tome da uprkos svih teškoća oni su ispunili obećanje i zavjet koji su dali Obećanom Mesiji a.s.

Huzur je objasnio da hodža koji pravi nered u Šri Lanki ima vezu sa oblasnom vladom. On je bio obučavan u Pakistanu i upotrebljava plaćeničke skitnice i razbojнике da napadaju, pošto je lokalno stanovništvo nemarno prema ovoj situaciji.

U Bugarskoj se takođe situacija okreće nagore i na putu je pokret na vladinom nivou. Ova zemlja ima otprilike 14 % muslimanskog

stanovništva i neki hodža, koji ima pristup dolarima od nafte, zavarava vladu. Zakonski procesi su pokrenuti na visokom sudu. Huzur je rekao da su sudovi ove zemlje vođeni na isti način (potkupljen) kao u nekim istočnim zemljama. Da ih Allah omogući da stignu ispravnu presudu. Iako je Zajednica u Bugarskoj uporedivo nova, njihov stepen iskrenosti je zadivljujući, što je, Huzur je rekao, procijenio svaki put kad se sreo s njima u toku svojih posjeta Njemačkoj.

U svom savjetu svima, Huzur je uveliko naglasio da se okrenemo Allahu, on je rekao da su ovo privremene kušnje koje će proći. Potpora svemogućeg Boga je s nama i naše dove će olakšati ovo teško vrijeme. Mi smo se osvjedočili da je neprijatelj bio kažnjen prije, ali Allahovo je obećanje da će On sa njim takođe izaći na kraj na drugom svijetu. Dova na koju treba da se usredsredimo ovih dana je:

'Naš Gospodaru, mi vjerujemo; oprosti nam zato naše grijehе, i imaj milosti na nas; jer Ti si najbolji od onih koji pokazuju milost' (23:110).

Istinskom vjerniku koji stoji čvrsto na vjeri data je odlična nagrada od Allaha za rješenost. Naš zadatak je da se uveliko usredsredimo na dovu. Huzur je skrenuo pažnju na dobrovoljne dane (šest dana) posta u mjesecu Ševalu kao sredstvo privlačenja Allahove milosti.

Govoreći sa pozivanjem na pisanja Obećanog Mesije a.s., Huzur je rekao da je blizina sa Allahom postignuta kroz neobavezne ili dobrovoljne postupke obožavanja (navafil), na primjer da dadnemo više od propisanog iznosa za zekat, da postimo osim posta u ramazanu, ili da vratimo zajam sa malim dodatkom, pošto je davalac zajma pokazao poštovanje i ljubaznost kad je pozajmljivao.

Zatim je Huzur naveo neke dove Časnog Poslanika s.a.v.s. koje je on učio u vrijeme nevolje i potrebe. Među ovima je dova, *'O živi Bože, o samoodržavajući Bože, ja tražim Tvoju milost.'*

Među ovim dovama Obećanog Mesije a.s. koje je Huzur naveo bile su objavljene dove: *'O moj Gospodaru, svaka stvar je podložna Tebi. O moj Gospodaru, čuvaj me sigurnim i pomози mi i imaj milosti na mene' i 'O moj Gospodaru, ja sam nadjačan, osveti se za mene i porazi ih potpuno.'*

Huzur je onda skrenuo pažnju na isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. onima koji su ga odbili. On je takođe objasnio da je Obećani Mesija a.s. bio nesretan kao slabunjava osoba zbog onih koji ga nisu prihvatili.

U zaključku je Huzur rekao da ako ovi ljudi ne odustanu u nadilaženju jedni drugih, onda će se dogoditi Allahovo kažnjavanje, a ipak mi molimo

da Allah prihvati dove podnesene iz srca Obećanog Mesije a.s. i privede ove ljude pameti jer kad (Allahova) kazna dolazi ona okruži mnoštvo ljudi. Tražeći milost mi molimo Allaha da pokloni mudrost narodu tako da oni možda spase sebe od ovih prestupa.

Hudba 3. novembra 2006.

Trošenje na Allahovom putu

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 3. novembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je, u svjetlu završetka Tahrike džedid godine-31. oktobra, u današnjoj hudbi dao izlaganje o trošenju na Allahovom putu.

Huzur je naveo ajet 273 iz sureta Al Bakara (2:273) i rekao da je danas, shvatajući cilj dolaska Obećanog Mesije a.s., Zajednica u stanju da razazna filozofiju finansijskog davanja. Mi smo sretni da danas, imajući u vidu 'takmičenje jednog s drugim u dobrim djelima' (2:149) mi tražimo prilike da činimo dobra djela. Huzur je rekao da, ako danas iko ima razumijevanje o Allahovim naredbama, da žrtvuje svoje vrijeme, djecu i imetak za put vjere, i u razumijevanju biti ovoga i šta je Imam ovog doba naredio - ako iko žrtvuje svoje živote, to su Ahmadi muslimani. Naša je obaveza da se stalno zamišljamo o sebi i da uvijek težimo za uzorima ranijih muslimana s ciljem da budemo primaoci Božije upute i blagodati.

Tu su drugi muslimani koji troše svoj imetak iz saosjećanja prema drugima i koji su otvorili neke organizacije za tu svrhu. Zaista kršćani i jevreji imaju ogromne javne ustanove koje provode ogromne poslove da pomognu siromašnim. Međutim, sve ovo nije poduprto gorivošću traženja Božijeg zadovoljstva. Većina ovoga je prolazno i služi površnim i uobraženim ciljevima.

Huzur je objasnio da finansijsko davanje na Allahovom putu mora biti od novca zarađenog odobrenim i prikladnim sredstvima; Bog nema potreba za novcem i On je neovisan o svim potrebama, On nas tek iskušava kroz imetak. Zaista, ništa nije skriveno od Allaha; ako je čist imetak potrošen u traženju Njegovog zadovoljstva On će to nadoknaditi na povišen način i On neće primiti finansijsko davanje od neovlaštenog imetka. Zemljoradnici koji daju priloge po propisanoj rati i takođe učestvuju u tahrike džedid programu uvijek su blagoslovljeni u vrijeme žetve. Kad urod Ahmadi zemljoradnika bude značajno bolji od susjednog zemljoradnika, oni ih pitaju za razlog za takav urod a njihov odgovor je da je njihova žetva dala bolje rezultate zato što je imala Allahov udio u sebi. Allah ojačava vjeru Svojih robova primjerima kao što je ovaj. Druga (ili više) generacija je Ahmadi muslimana koji su svjedoci toga kako je Allah blagoslovio žrtve napravljene od njihovih starijih i oni koji imaju istinsko shvatanje o ovome nastavljaju s tim i sami prave 'trgovinu sa Allahom'.

Huzur je naveo događaj koji nadahnjuje, a koji je primio preko pisma od izvjesnih osoba, gdje su oni najavili namjeru da daju više za tahrike džedid naredne godine, iako nisu bili sigurni kako će to platiti. Uskoro poslije bajrama, nepredviđeno su im dati neki pokloni u gotovini koji su bili izvan njihovih očekivanja; prevladani ovim blagoslovom oni su odlučili da plate duplo od svoje namjere. Huzur kaže da ih on lično zna i shvata da oni nemaju sredstava da daju toliko mnogo, međutim oni imaju vjeru i imaju veliko poštovanje za Hilafet i zato su oni poduzeli ovaj korak. Da ih Allah obilato blagoslovi.

U 1935. godini, kad je hazret Muslih Maud r.a. započeo tahrike džedid program, on je iznio neke uvjete za uputu Zajednice. Huzur je rekao da su one vrlo značajne za duhovni razvoj i da su jednako toliko važne i danas. Prvi od ovih uvjeta je bio vođenje jednostavnog života. Na primjer, Huzur je rekao neka ljudi izaberu nepotrebne i skupe ukrase za svoje kuće - zaista treba da bude dekoracija i ukrasa, ali ne pretjeranih i skupih. Svadbe su takođe, nekada, vježbe pretjeranog trošenja.

Drugi uvjet je bio odgovaranje na uvredljiva izdanja neprijatelja. Huzur je rekao da je ovo najumjesnija tačka u uslovima sadašnjih stvari (sukoba). U nekim zemljama naše Sultan ul kalem grupe odgovaraju vrlo dobro, ali postoji prostor za popravak. Sufizam postiže popularnost i mnogi mladi ljudi su pod uticajem toga, i skreću s puta. Na zapadu je moderno poricati postojanje Boga; na ovo treba biti odgovoreno dokazima i rasuđivanjem.

Slijedeći uvjet je bio uvjet za Wakfi arzi (posvećivanje privremenog-kratkog perioda).

Huzur je rekao da ako na ovom bude, na organizovan način, proveden posao u Africi, Evropi i drugim mjestima, to će biti izvor obuke za naše ljude i za ljude izvana. Tu je takođe uvjet o onima koji odu u penziju. Huzur je rekao da ako su ljudi dobrog zdravlja i nemaju odgovornosti, onda oni mogu ponuditi sebe na dobrovoljnim osnovama da služe Zajednici i da imaju na umu da ne čine bilo kakave usluge nikome, zapravo da će, ako mogu da ovo provedu, to biti Allahova usluga njima.

Nezaposlenost među omladinom je takođe bio jedan od uvjeta. Huzur je rekao da je ova opasna bolest u porastu. Huzur je rekao da su mladi ljudi u Pakistanu besposleni zato što njihova rodbina šalje novac iz inostranstva ili oni sami sjede čekajući na priliku da odu u inostranstvo. Huzur je rekao da više nije tako lahko 'ići u inostranstvo', da oni ne treba da sebe zavaravaju. Huzur je rekao da Zajednica treba da pazi ove mlade ljude. Obraćajući se mladima Pakistana i Indije Huzur je rekao da oni treba da učine redovnim postupkom da teško rade u svojim zemljama, a ne da sjede beskorisno. On je objasnio da ima nekih koji dođu na zapad, ali ne nauče nikakav zanat (vještinu) i ne nauče jezik i ostaju kod kuće na bolovanju na najmanju priliku, samo zato što postoji mogućnost za to. Posao treba da bude urađen (od Zajednice) u ovim zemljama takođe.

Dajući činjenice i brojeve o tahrike džedid godini 2005-2006, Huzur je rekao da ukupne donacije primljene iznose 3,550.000 funti, sa Pakistanom na prvom mjestu, iza kojeg slijedi Amerika i onda Velika Britanija. Ukupan broj učesnika u ovom programu je bilo više od 482,000.

Zatim je Huzur predstavio analizu donacija džemata Velike Britanije za tahrike džedid program i rekao da ih je ovo osvijestilo. Džemat u Bradfordu je podbacio u poređenju sa prošlom godinom i Huzur je ovo smatrao 'zastrašujućim'. Huzur je rekao da on očekuje da će se oni pojaviti sa objašnjenjem da se, pošto grade džamiju, njihov stepen davanja povećao. Iako se džemat u Birminghamu popravio njihov ukupan broj davalaca u zadnjoj godini je niži. Među džematima u Londonu, kao što je Huzur želio, džemat Fazl džamije je prvi sa donacijama prosječno od 101 funte po stanovniku. Donacije Bait ul Futuh džemata su takođe podbacile i Tooting džemat je po glavi sišao na niže mjesto. Huzur je rekao da se sada džemati treba da zamisle nad ovim. Uprkos

što stoje na trećem mjestu u svijetu, donacije u velikim džematima Velike Britanije su bile male.

Huzur je rekao da su donacije u Americi po glavi bile 91 funta dok je u VB to iznosilo 45.85 funti. Huzur je rekao da su takođe u Americi bili kupljeni komadi zemlje za gradnju džamije i iako su njihove zarade veće, tako je i osjećaj žrtvovanja. Doprinos po glavi u VB je bio polovina onog iz Amerike, iako je devizni tečaj funte bio dvostruk u odnosu na američki dolar!

Zatim je Huzur pročitao imena ljudi koje je Hazret Muslih Maud r.a. poslao u inostranstvo poslije počinjanja takrik-e-džedid programa 1935. godine. Ovi ljudi su bili poslani sa vrlo ograničenim iznosima fondova i njihov odabir je bio baziran na njihovoj hrabrosti radije nego na njihovim učenim sposobnostima.

Huzur je onda naveo događaj iz 1946. godine koji se dogodio u oblasti Albanije i (bivše) Jugoslavije koji je nametnuo žrtvovanje visokog reda. Hazret Muslih Maud r.a. se, slijedeći ovaj događaj, obratio Ahmadi muslimanima Indije. U svijetlu ovog obraćanja, Huzur je rekao, Ahmadi Pakistana su ostali pri ovoj poruci žrtvovanja do današnjeg dana unatoč tome što valuta ove zemlje nema mnogo vrijednosti. Oni velikodušno žrtvuju svoj imetak skupa sa svojim životima. Danas će Ahmadi koji sudjeluju s njima, ali su iselili na zapad i finansijski bolje stoje od njih, takođe podići svoj standard žrtvovanja i utemeljit će bitnost žrtvovanja jer, da bi uzdigli zastavu islama mi treba da dadnemo žrtvu na svim frontovima.

Obraćajući se ostatku Ahmadija svijeta Huzur je rekao da sada, kad su prihvatili Mesiju i dali sve vrste žrtve u činjenju toga, oni treba da usade ovaj duh u svoje zemljake. To je zadatak svakog Ahmadi muslimana na ovom svijetu - da uvijek bude spreman za širenje vjere i izdanja (literature) o vjeri i tako bude primalac Allahovog zadovoljstva.

Huzur je rekao da se on nada da će svaki Ahmadi, bez obzira gdje u svijetu žive, ustati na poziv Halife vremena i biti spreman da daje bilo kakvu žrtvu, pa ipak se Huzur nada i očekuje od Pakistana da će oni nastojati da ne puste iz ruku ovu čast. Huzur je rekao da je pakistanski džemat taj koji je dao najveće žrtve života i stalne mentalne torture, kao i ustrajnost u finansijskom žrtvovanju koje su oni održali protiv svih nadmoćnosti. Allah nikada neće dopustiti da to bude izgubljeno. Zapravo, Huzur je rekao da se znakovi uspjeha pomaljaju na horizontu; da uvijek molimo *'Naš Gospodaru, prihvati nas.'*

Hudba 10. novembar 2006.

Bračni nesklad i teškoće

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 10. novembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Citirajući drugi ajet iz sureta Al Nisa (4:2) Huzur je u današnjoj hudbi održao govor o bračnom neskladu i teškoćama.

Huzur je rekao da su, nažalost, prigovori u pogledu ovog predmeta u porastu. S vremena na vrijeme napravljeni su krajnje grubi prigovori o ženama ili su one vrlo loše tretirane od muževljeve porodice i da nije bilo Allahove milosti da u svjetlu naredbe 'nastavi savjetovati' (87:10), te u pokornosti i zastupanju Časnog Poslanika s.a.v.s. i Obećanog Mesije a.s. da je pažnja skrenuta na vijećanje i savjetovanje, tu bi bilo veliko očajanje i beznadnost.

Huzur je rekao da će on danas govoriti i savjetovati u nadi da će ovo savjetovanje biti blagoslovljeno, i on je molio da Allah blagoslovi riječi sa kojima on savjetuje. Huzur je rekao da je potresno čuti slučajeve u vezi bračnih trvenja (teškoća) u smislu da su naši ciljevi i svrhe tako visoki a mi smo ovdje, zapleteni u samoljubivim spletkama rođenim iz beznačajnih stvari.

Dolazak Obećanog Mesije a.s. se dogodio da ukloni sva neprijateljstva i da ih nadomjesti ljubavlju i da one, koji su bili 'izgubljeni', privuče prema Bogu sa nježnošću i popustljivošću (strpljenjem). Ovo je veliki cilj za svakog Ahmadi muslimana i niko ga ne može ispuniti dok se oni sami ne oslobode svojih samoživih sklonosti. Ako mi nemamo nježnosti i ljubaznosti u svojim kućama kako možemo pokazati put drugima jer ćemo i sami biti izgubljeni! Svaki Ahmadi treba da se zamisli nad sobom i nad svojom kućom i da razmotri da li su se nesvjesno rastavili od učenja Obećanog Mesije a.s..

I muškarci i žene treba da razmisle o sebi; uz to obje strane porodica bračnih drugova treba da se zamisle o sebi, jer to može biti greška obje strane, iako je često muška strana ta koja počini prijestupe.

Huzur je rekao da je po njegovoj uputi Amir sahib proveo anketu, koja nas obaviještava da je brojka slučajeva krivice među muškarcima tri puta veća od prestupa žena, gdje su u 30% do 40% stvari porodice bračnih drugova te koje stvaraju teškoće.

Verbalni napad porodica ponekad otjera djevojku da ide natrag svojim roditeljima, u razilaženje. Iako je pogrešno od nje da tako učini, ali odgovornost je muškarca da poštujući svoje roditelje on takođe pazi na svoju ženu. Stavljajući to u perspektivu, Huzur je rekao da nije tako da nema nikakave vrline ili iskrenosti u zajednici; sigurno većina zajednice je čvrsta na onom što je dobro, ima onih u zajednici koji imaju povjerenja u svoje snahe više nego što imaju u svoje vlastite potomke. Međutim, ako u pogledu ovog pitanja bude provedena slična anketa u Americi ili Kanadi, kao ona u VB, slična slika će se pojaviti i tamo. Odjeljenje odgoja i svi pomoćnici treba da budu vrlo aktivni u ovom predmetu.

Huzur je objasnio da je prva tačka u najavi islamskog vjenčanja, koja je sačinjena od Kur'anskih dova, poprimanje bogobožnosti (takve). Zato kad osoba daje pristanak na svoj brak, ta osoba treba da do kraja vodi računa o tome da se drži Božijih naredbi koje su proučene u to vrijeme.

Huzur je rekao da ako muž i žena brinu jedno o drugom, poštuju rodbinu jedno drugog onda oni koji nastoje da stvaraju razdor u odnosima nikada neće biti uspješni. Ako oni slijede bogobožnost, onda huškači bez obzira koliko su im bliski, neće uspjeti. Oboje, i muž i žena treba da se čvrsto drže bogobožnosti, da mole (Boga) za uzajamni odnos da bude jači i da imaju poštovanje za obostrane porodice. Ako postoji neko pitanje muž i žena treba da to raščiste razgovorom jedno s drugim, s ljubavlju i nježnošću, radije nego da puste da se to raspali, što ne stvara ništa nego mržnju.

Huzur je rekao da s vremena na vrijeme muškarci prave strašne pritužbe protiv svojih žena u traženju drugog braka. Ako je potreba za drugim brakom opravdana onda oni mogu nastaviti s tim, ali ako je jedini cilj da se oslobode žene i nadaju se da će ona možda tražiti razvod tako da, ako oni još nisu platiti vjenčani dar (mehr), oni možda to izbjegnu - onda je to niska i podla varka. Huzur je rekao da u ovakvim primjerima kadije treba da osiguraju da je vjenčani dar (mehr) plaćen ženi.

Huzur je rekao da neki muškarci koriste izgovor da je žena neposlušna, da ne poštuje njegove roditelje, zapravo prema njima

neučtivo postupa, da ona potiče djecu i da ogovarajući donosi sramotu porodici i komšiluku. Pozivajući se na ajet 35 iz sureta Al Nisa, Huzur je rekao da su tu jasne naredbe u takvim primjerima, od kojih je prvo da razgovarate i kazna je dozvoljena samo kad je izazvana sramota. Međutim, ovo nikada ne treba da bude upotrebjeno kao izgovor da se počine prestupi u drugim stvarima kao što su zašto je hljeb skuhan na takav način, zašto si ti govorila s mojim roditeljima na takav način itd. Huzur je dodao da rečeni ajet podsjeća muškarce da ako oni sebe smatraju fizički jačim od žena, treba da vode računa da je Allah daleko veći od njih i da oni nemaju značaja u Njegovom prisustvu.

Huzur je rekao da je nažalost u porastu opšta sklonost da, čim se obavi sklapanje braka, započne mržnja. Izgleda da su Ahmedi pod uticajem drugih u ovom. Ako brak nije po nečijem dopadanju, onda u skladu sa zavjetom nikaha taj treba da se drži bogobojažnosti (takve), međutim, ako se osjećaj nedopadanja nastavi razvijati, onda se zamislite nad tim svi, zamislite se nad tim i tražite posredovanje. Za žaljenje je da neki zahtijevaju od prvog dana da ne žele živjeti sa svojim bračnim drugom i pročuje se da se brak sklopio samo zbog pritiska roditelja i da je njihova namjera bila da se ožene negdje drugo. Huzur je rekao da roditelji ne treba da uništavaju živote na ovaj način.

Navodeći ajet 20 iz sureta Al Nisa (4:20) kao uputu Huzur je rekao da postoji težnja među nekim muškarcima sa Indijsko-Pakistanskog podkontinenta koji ožene djevojke koje žive u zapadnom svijetu, da čim njihov iseljenički status bude potvrđen oni su skloni da se preokrenu u neugodne. Onda ima onih koji ožene djevojke iz Pakistana itd., ali kasnije tvrde da im se uopšte ne sviđaju. Postalo je pomodarstvo tvrditi da oni osjećaju da (partneri) nemaju zajedničkog. Ovi ljudi treba da se osvrnu i zamisle nad ovim; njihovi postupci su daleko otišli od takve.

Huzur je rekao je još jedna bolest koja uništava domove - da poslije sklapanja braka, uprkos mogućnosti da žive neovisno, mladi muškarci ostaju u kući svojih roditelja. Ako su roditelji stari i nesposobni onda je dužnost njihovog sina da stanuje s njima. Međutim ako postoje drugi potomci da dijele ovu dužnost onda nema štete u tome da se živi odvojeno.

Huzur je citirao dio ajeta 62 iz sureta Al Nur (24:62) i sa pozivanjem na pisanja Hazret Halifa tul Mesiha I r.a., objasnio najvršniju tačku da udruženi porodični sistem je samo koristan ako unapređuje ljubav i nježnost, inače nema nikakve naredbe za to. Ovo je očito, pošto ajet

jasno spominje odvojena boravišta za roditelje i potomke itd. Da su ovi sistemi slijeđeni onda bi tradicionalno neprijateljstvo između svekrve i snahe prestalo. Kur'anski ajet pokazuje da življenje u združenom porodičnom sistemu nije obavezujuće.

Huzur je rekao da ponekad roditelji emocionalno ucjenjuju svoje sinove da žive zajedno. On je dodao da je Obećani Mesija a.s. došao da raširi ljubav i da mi treba da odustanemo od toga da širimo mržnju na ovaj način. Kad je sve ovo rekao, Huzur je dodao, da je zaista temeljna naredba da se brinemo o obostranoj bliskoj rodbini oba bračna druga.

Neki muškarci, koji u svojoj pretpostavki, koriste 'sredstva' koja su im na raspolaganju i možda nisu na raspolaganju njihovim ženama zapravo pripremaju vatru za sebe. Ovo uključuje muškarce koji pobjegnu s djecom u druge zemlje, odvajajući ih od njihovih majki. Neposredni postupak treba da bude poduzet (od zajednice) protiv ovakvih muškaraca i onih koji im pomažu. Onda ima onih koji utiču na djecu protiv njihovih majki i ova djeca idu i daju dokaz protiv svojih majki na sudovima. Huzur je rekao da je žalosno da neki vršioci dužnosti pomažu takve muškarce. Sve ovo uništava dječji osjećaj moralnosti.

Huzur je dodao da u situaciji gdje su roditelji izbačeni iz zajednice, njihova djeca, uključujući one koji su vakf nau takođe su izbačeni i kasnije u slučaju oprosta, svaki pojedinačan slučaj je predstavlja Halifi tog doba, da li vakf treba da bude obnovljen ili ne.

Osnovni problem ovog predmeta je da se ukloni tlačenje i stvori pravda i među dužnostima Halife pravda ima visok položaj. Vršioci dužnosti u zajednici treba da vode računa o tome da oni predstavljaju Halifu u svojim zadacima i treba da ispunjavaju svoje obaveze u cijelosti vodeći računa da ih Bog uvijek gleda. Ako su ljuti s nekim zbog nečeg, oni treba da čekaju par dana prije nego što obrade određenu spornu stvar.

Huzur je neprestalno ponavljao da aspekti spomenuti u nikah dovi treba uvijek da se čuvaju na umu; da se držimo bogobožnosti i govorimo ispravnu riječ (qawl e sedid). Huzur je savjetovao da govorimo istikfar, da tražimo oprost i milost od Boga. Muškarci treba da uvijek vode računa da upravo kako njihovi roditelji imaju pravo nad njima, majke njihove djece imaju pravo nad svojom djecom. Huzur je rekao da se on obraća muškarcima jer su u većini oni ti koji izazivaju ovakve situacije. Huzur je rekao da oni treba da paze svoje žene i da će ovo rezultirati u tome da njihovi domovi budu sretni domovi.

Huzur je pročitao izvadak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. koji je prelijepo objasnio stvarnu vrijednost uljudnog i samilosnog tretmana svoje žene.

Huzur je završio dovom da nas Allah učini da slijedimo puteve Njegovog zadovoljstva i omogući nas da činimo najuzvišenija djela koja su nam Časni Poslanik s.a.v.s. i Obećani Mesija a.s. kazali.

Hudba 17. novembar 2006.

Božiji atribut Rabb (Gospodar)

Kratko sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 17. novembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je ovog petka svoju hudbu održao na temu Božijeg atributa Rabb (Gospodar). Huzur je objasnio da je Allah izrazio i proglasio ovaj Svoj atribut na samom početku Časnog Kur'ana u suretu Al Fatiha sa spominjanjem 'Gospodara svih svjetova'.

U leksikonu je značenje riječi Rabb detaljno. Ono obuhvata sve međustepene svojstva stvaranja nečega i bavljenja time do tačke savršenstva. Huzur je objasnio da kad je riječ Rabb upotrebljena za ljude u arapskom načinu izražavanja to je uvijek u terminima onoga koji obučava i uvijek je upotrebljen za druge povezano i skupa sa dodatnom riječi; a samostalno ova riječ Rabb samo ukazuje na Allah.

Obećani Mesija a.s. je razjasnio da riječ Rabb ima sedam značenja. Prvo, da znači Gospodar i ovo za sobom povlači da On ima potpuno vlasništvo i potpunu vlast nad svim. Drugo, Sjijid, koje podrazumijeva Onog ko je naj izvrsniji i naj viši. Treće, Mudabbir, i ovo uključuje Onog ko ima oko uvid svršetka svih poslova. Četvrto, Qai'jam i ovo uključuje Onog ko gleda nad stvarima i stavlja stvari ispravno. Peto, Mu'nim, i ovo označava ono Biće koje poklanja blagostanje i dobro, i Koje daje korist. Onda je to Mu'tamimum, onaj koji zadovoljava svaku i sve potrebe.

Sjedinjavanje svih ovih odlika (svojstava) je ono Biće koje je najviše, naj izvrsnije, čiji poslovi nemaju nikakvog izgleda za bilo kakvu grešku, Koje provodi poslove Svog stvaranja i brine se za blagostanje za njih, Koji zadovoljava sve njihove potrebe, je svemoćan i potpun Gospodar.

Allah je spomenuo ovaj svoj atribut u Časnom Kur'anu stotine puta. Na početku Kur'ana On ga je upotrebio da proglasi da svo dobročinstvo treba tražiti od Njega, i na kraju Časnog Kur'ana u suretu Al Felek i Al Nas, ova Božija odlika navodi da je zaštita od svih kušnji i nevolja u Allahovom skloništu.

Sa upućivanjem na tumačenje od Hazreti Muslih Mauda r.a. Huzur je dalje objasnio dublji smisao riječi Rabb kad je upotrebljena za Allaha. Ona označava jednog Kome jedinom pripada potpuna hvala, Koji daje svu moć i sponost. Odlika Rabb označava svijest o dobrom i svijest o brizi o drugima radije nego značenje jedinstavno da čovjek bude svjestan o svom vlastitom dobru. Kod drugih osim Allaha, vrlina rubbubijata (odlike održavanja) je kod svih drugih podložna i ovisna o evoluciji. Allahovo Biće je jedino to koje nije podložno promjeni i mijenjanju i ovo dokazuje da sve što je podložno promjeni ne može postojati samo od sebe. Ljudi su stvoreni da postignu beskonačan napredak u znanju, u činjenju dobra i u obožavanju Boga; zato je potrebno da je čovjek zahvalan u tome da nam je On odlikom Svog Rubbubijata podario sve ovo. Božija odlika Rabb nastavlja da nas vodi na beskrajnim putevima duhovnog vrhunca. Tvrdnja sufi i sličnih, kao što je to da su oni dostigli Boga i da zato nemaju potrebe za Njegovim obožavanjem itd, je suprotno ovom principu.

Huzur je rekao da sada spas za svakoga leži u okupljanju prema Bogu i to je obaveza Ahmadi muslimana da ovu poruku ovog Gospodara - koji je Gospodar svih svjetova i koji čovjeka dovodi do najvišeg stepena - upute do svakoga i da ih okupe pod zastavom Časnog Poslanika s.a.v.s.

Huzur je objasnio da je u Časnom Kur'anu Allah iznio naredbe i također nas učio da činimo dove pozivajući se na Njegov atribut Rabb. Svaki Ahmadi musliman treba da se zamisli nad ovim Božijim atributom i da činjenjem tako usadi snažnu vezu sa svojim Gospodarom i da nikad ne dopusti bilo čemu ili bilo kojoj situaciji da izazove kolebanje u njegovoj rješenosti.

Navodeći Kur'ansko spominjanje Ashab al Kahf 'drugova pećine' (sure Al Kahf – poglavlje 16) koji su pretrpili krajnje teškoće i nevolje u ime jednog Boga i podnijeli strahovit pritisak ali su bili riješeni i uvijek

okrenuti Bogu, Huzur je rekao da svaki Ahmadi treba da vodi računa da smo mi oni koji vjeruju u Mesiju Muhammeda s.a.v.s. i kao takvi da naša veza sa Bogom treba biti vrlo jaka. Mi nismo doživjeli ni dio onog ašto su Ashab al Kahf izdržali; oni nisu napustili svoje vjerovanje. Mi smo oni koji vjeruju u Časnog Poslanika s.a.v.s. kroz kojeg je vjera bila usavršena i koji je prošao period velike patnje i proganjanja. Danas većina Ahmadi muslimana žive udobno i u miru; mi treba da budemo zahvalni Bogu za ovo i da se uvijek okrećemo Njemu.

U bijedi i lagodosti, naš napredak je povezan s našim Gospodarom. Na zapadu i na drugim mjestima ljudi napuštaju Boga, i stoga je zadatak onih koji vjeruju u Mesiju Muhammeda s.a.v.s. da ovim ljudima saopšte značaj slijedenja jednog Boga, da ih prosvijetle da napuste pripisivanje partnera Bogu i da vjeruju u Pečata svih Poslanika, jer bez ovoga oni neće naći mir. Huzur je objasnio da oni koji vjeruju u jednog Boga, Gospodara, ne misle samo o svom vlastitom dobru nego oni zapravo također traže dobro za druge.

Zatim je Huzur pročitao isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. objašnjavajući shvatanje Boga u drugim vjerama i rekao da Ga ovi ne shvataju kao 'Gospodara svih svjetova' i da je ova stvar jedino bila objašnjena u islamu.

Huzur je zaključio dovom da Allah osposobi Ahmadi muslimane da uzdignu unaprijede svoje opažanje i duhovno znanje o 'Gospodaru svih svjetova' i učini ih od onih koji drugima pokazuju puteve da prepoznaju i cijene Ga tako da cijeli svijet obožava jednog Boga, koji je svačiji Bog i Gospodar svih svjetova.

Hudba 24. novembar 2006.

Božiji atribut Rabb (Gospodar)

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V , 24. novembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj današnjoj hudbi nastavio govor na temu Božijeg atributa Rabb (Gospodar).

Huzur je počeo sumirajući isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. koji je Huzur pročitao u svojoj zadnjoj hudbi. Huzur je rekao da je Gospodar svih svjetova ono Biće koje ima sve attribute (čovjeku) poznate i nepoznate i ovi atributi su dostigli svoju tačku vrhunskog savršenstva u Njemu. Naš Gospodar je slobodan od svih mana i Njegova čista ljepota je dostigla izvanrednu finoću (čistoću). Njegova ljepota i Njegove blagodati su očite iz Njegovih atributa. Čovjek čak ne može ni obuhvatiti Njegove blagodati a da i ne govorimo o uzvraćanju Njegovih blagodati.

Ova odlika da udjeljuje blagodati je objašnjena izrazom 'Gospodar svih svjetova' jer sva (nama) poznata i nepoznata stvorenja imaju koristi iz te odlike *Rabbubijjat*. Huzur je rekao da mu mnogo ljudi pišu navodeći izvanredne događaje u svojim životima, kao što su čudni načini na koji su izbjegli saobraćajne udesa itd., koji skreću pozornost na Gospodara koji uvijek pazi na Svoje stvaranje. Huzur je rekao da je u toku njegovog boravka u Gani on lično doživio mnoge takve zgrade kad u nepovoljnim (neprijateljskim) okolnostima neophodne stvari nisu bile na raspolaganju, ali je Bog uzdržavao i hranio Huzura i njegovu porodicu na začuđujuće načine. Huzur je rekao da se ovo događa svakome i da je to Božiji atribut Rabb koji zaštićuje osobu od mnogih stvari za koji je čovjek dužan zahvalu. Gospodar svih svjetova ne izvodi čovjeka jednostavno iz teškoće, zapravo kroz ovaj atribut su na njega takođe prosute na blagodati.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je uvjet ovog postupka blagodati od Allaha, onog postupka blagodati koji je dostigao tačku savršenstva, da vjernik usredsredi pažnju na Božije Biće i obožava Ga na način koji je rođen iz žara i gorivosti same duše. Takav treba da bude izraz zahvalnosti *Rabbubijjatu*.

Među ranijim komentatorima Allama Razi je pisao da je Allah Gospodar svih svjetova zato što je On Taj koji poklanja život svemu. On je rekao da postoje dvije vrste *murrabi* (onoga ko odgaja, hrani) oni koji hrane i odgajaju da se oni okoriste i druga vrsta je kad je hranjenje i odgajanje urađeno samo da koristi primaocu. Sva stvorenja dolaze pod prvu kategoriju i samo je Allah Subhan Ta'ala što pripada drugoj kategoriji. Osim Allaha svi dobročinitelji su ljuti kad je onaj koji traži uporan dok je postupak i pristup Allaha posve suprotan; On voli onog čije molitve su učinjene sa samilošću i koje su ponavljane. Osim Allaha

dobročinioci su oni koji daju samo kad je od njih traženo dok Allah daje bez traženja. Osim Allaha, blagodati dobročinitelja su ograničene zbog okolnosti ili smrti dok se Allahove blagodati nikada ne završavaju. Osim Allahovih, blagodati dobročinitelja stižu narod, ili ljude uopšteno i za njih nije moguće da je oni poklone cijelom univerzumu, dok Allahove blagodati stižu sve. U zadnjim suretima Časnog Kur'ana spominjanje Božijeg atributa Rabb obavještava nas da je Allah Biće čiji *Rubbubijjat* i blagodat i milost nikada neće prestati i dokrajčiti se za čovjeka.

Huzur je dodao da zadnja tačka također označava da je Božije saopštavanje i dalje otvoreno i da Allah i dalje može slati poslanike.

Obećani Mesija a.s. je rekao da upravo kako je Allah uvijek osiguravao za čovjeka u fizičkom svijetu, On je slično tome slao reformatore u svim dobima. Oni ljudi ili religije koje smatraju da su odabrani u smislu da Božiji poslanici mogu jedino biti uzdignuti među njima ne prepoznaju Allaha kao Gospodara svih svjetova. Bog islama je Gospodar svih svjetova i zato Časni Kur'an ovo spominje na samom svom početku i ponavlja to kroz cijeli sadržaj da Bog nikada nije zapustio bilo koji narod ili ljude (35:25) – sure Al Fatir, ajet 25 – tako da oni ne mogu imati razlog prigovora da njima nije poslana Knjiga ili uputa ili poslanik.

Huzur je rekao da smo mi Ahmadi muslimani sretni u tome da u sadašnje doba imamo dobročinstvo (dobrotvornost) Obećanog Mesije a.s. koje također stavlja velike odgovornosti na nas. U brojnim prilikama u Časnom Kur'anu Allah proglašava da je On naš Gospodar i naređuje nam da budemo naklonjeni Njemu, i da se okrećemo Njemu (40:61).

Zatim je Huzur naveo slijedećih pet ajeta istog sureta (40:62, 63, 64, 65 i 66) i objasnio da Allah skreće našu pozornost na zahvalnost; da nebrojeni aranžmani koje je On obezbjedio za nas zahtijevaju da budemo Njegovi zahvalni robovi. On nam također naređuje da su njegove blagodati nebrojene i da mi ne treba da tražimo drugog boga i da treba da se klonimo šejtanskog poticaja i ne treba da budemo nepokorni. On nas podsjeća ponovo da je jedini On živi Bog i da će sve drugo nestati i da je naše fizičko i duhovno preživljavanje u vraćanju Njemu. Naš Gospodaru, koji si najdraži zato nam pokaži puteve našem pozitivnom i dobrom kraju. On nema potrebe za bilo čim, i premda je On sretan kad se mi Njemu okrećemo, On sigurno nema potreba za našom predanošću, pa ipak kad se čovjek okreće Njemu sa iskrenošću, mjera Njegove sreće je daleko veća od one kod majke koja nađe svoje dugo izgubljeno dijete. U hadisu nas Časni Poslanik s.a.v.s. upozorava da

pomoć samo hurme date iz čiste zarade je od Allaha prihvaćeno sa desnom rukom i On nastavlja da to uvećava dok to ne stigne veličinu planine.

Huzur je rekao da su ovakvi uzori blagodati našeg Gospodara. Hoće li čovjek željeti da napusti takvog Gospodara i ići negdje drugo? Međutim, ponekad mi nehotice posrnemo, zato uvijek treba da tražimo Njegov oprost. On je Taj koji nas je učio načine i sredstva da tražimo oprost – On kaže, nastavite da budete zauzeti u istigfaru i Ja ću vas obasuti blagodatima.

Huzur je rekao da je u ovo doba *širk* (pripisivanje partnera Allahu) dostiglo svoju krajnju granicu, odbijanjem Imama ovog doba, muslimani su sami sputali i ograničili Božiji atribut Rabb sa shvatanjem da nikakav reformator ili poslanik i dalje ne može biti uzdignut i zbog ovog pogrešnog mišljenja oni podnose posljedice. U ovoj situaciji Ahmedi musliman je taj koji ima ispravno zamjećivanje i shvatanje *Rubbubijjata* i tako i treba da bude.

Ako mi ne cijenimo i ne poštujemo blagodat na nama – koja je u formi Obećanog Mesije a.s. – i ako se mi ne držimo njegovih učenja onda naše tvrdnje da smo prepoznali svog Gospodara su prazne tvrdnje i Allah ne poklanja dalje blagodati na prazne tvrdnje. Huzur je završio dovom da budemo oni koji istinski prepoznaju našeg Gospodara tako da mi možemo obavijestiti druge o Njegovoj ljepoti tako da veliki broj onih koji obožavaju jednog Boga dođu da budu i mir bude utemeljen.

Hudba 1. decembar 2006.

Božiji atribut Rabb (Gospodar)

Kratki sadržaj Hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 1. decembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U današnjoj hudbi Huzur je nastavio na temu o Božijem atributu Rabb (Gospodar) i njegovom objašnjavanju u terminima 'Gospodar svih svjetova'.

Huzur je citirao ajet 67 iz sure Al Mumin (40:67) i ukratko ponavljajući iz svoje posljednje hudbe, objasnio da nam je Allah učinio najočitijim da je On Jedan i Jedini Bog koji sluša naše iskrene dove i također opskrbljuje, bez ičijeg traženja od Njega. Za iskrenog vjernika jedina naknada koja ostaje je da Mu bude zahvalan i da se usredsredi na Njegovo obožavanje i da nikada ne bude nadvladan šejtanskom varkom.

Huzur je nastavio s objašnjavanjem nebrojenih Allahovih blagodati koje nas okružuju, aranžmani koji su tu od nezapćenog vremena da nam omoguće hranu, piće, odjeću. Huzur je spomenuo svilenu bubu koja je neprestalno ugrurana u dejstvo da proizvodi najluksuzniju odjeću kao i podzemna energija nafte koja je tu da olakša čovjekove potrebe modernog doba.

Huzur je rekao da je sramota da, umjesto da budu zahvalni Bogu za ove blagodati, ljudi se okreću od Njega. Ova činjenica zahtijeva da Ahmadi budu zahvalni Bogu i da Ga pri tom obožavaju na način kako nas je On učio. Huzur je rekao ako se zamislimo samo ćemo primijetiti i zapaziti da je Gospodar koji je spomenut u Časnom Kur'anu i o Kojem nam je Časni Poslanik Muhammed s.a.v.s. govorio, Koji nam udjeljuje sve blagodati i blagovlsove, vrijedan našeg obožavanja.

Pozivajući se na proučeni ajet na početku, Huzur je rekao da je vjernicima naređeno da proglase da niko osim Allaha, koji je njihov Gospodar i Gospodar je svih svjetova, nije vrijedan obožavanja i da su oni među onima koji se pokoravaju i ne pozivaju druge mimo Allaha.

Huzur je rekao da Allah nikada ne napušta Svoje robove. U ovo doba, prema pretskazanju Časnog Poslanika s.a.v.s. i videći bijedno stanje muslimanskog svijeta, Allah je poslao žpozivača' koji je pozivao ljude Jednom Bogu. Šaljući Obećanog Mesiju a.s. Allah je omogućio duhovnu hranu za ljude. Citirajući ajet 194 iz sure Al Imran (3:194) Huzur je dalje rasvijetlio i objasnio predmet potpune pokornosti Bogu. Huzur je rekao da mi cijenimo blagoslov Mesije od Allaha i jedino Njega molimo za iskrenost u vjeri - da sada kad smo prihvatili Imama ovog doba primi naše dove da nikada ne budemo upleteni u bilo kakvo zlo i da nas uvijek spasi od grijeha. Kad bude vrijeme za nas da se predstavimo pred Tvojom Prisutnosti da svako od nas bude među onima koji su ojačali svoju vjeru na poziv Mesije i koji su se klonili grijeha svijeta.

Huzur je sve savjetovao da se zamislimo i da procijenimo (ustanovimo) je li, čuvši poziv 'pozivača', naše očitovanje o potpunoj pokornosti Allahu utemeljeno na stvarnosti? Jesmo li napravili ovu procjenu dok pozivamo Allaha za svog svejdoka ili smo to učinili jednostavno pod uticajem okoline?

Huzur je molio Allaha da omogući svakog Ahmadi muslimana da istinski spozna bit ove dove. Međutim, ako jednostavno pozivamo svog Gospodara iz daleka a ipak želimo da se uključimo među ispravne onda moramo procijeniti što se tiče toga do koje mjere dostižemo očekivanja koja je Obećani Mesija a.s. imao o nama?

Kad tražimo pomoć od svog Gospodara mi treba da imamo na umu da je učenje našeg Gospodara za cijeli svijet, od Azije do Evrope do Okeanskih zemalja, zapravo je cijeli svemir Njemu na raspolaganju i gdje god On osposobi čovjeka da dostigne, kad god to bude, Njegove naredbe će biti tamo stavljene na snagu.

Objašnjavajući šire ovu tačku Huzur je rekao kad on drži govor ili hudbu o nekom posebnom predmetu u posebnom dijelu svijeta neki Ahmadi na drugim mjestima uzimaju da su taj savjet i upozorenje namijenjeni samo za tu posebnu oblast. Ovo ne treba da bude stav jednog Ahmadi muslimana. Kad je hudba ili govor baziran na Božijim učenjima on je namijenjen za sve Ahmadi muslimane gdje god u svijetu oni živjeli. Jedino će ovaj pristup donijeti sklad i jedino ovo će nas učiniti robovima Jednog Gospodara, Koji je Gospodar svih svjetova.

Huzur je objasnio da je nedavno održao hudbu o bračnim stvarima (sukobima) i također se obratio Leđni (organizaciji žena u Džematu) u pogledu pokrivanja i saznao je da neki muškarci i žene drugdje svijetu uzimaju da su ovi govori namijenjeni samo za VB.

Sa sadašnjim sredstvima komunikacija svijet je kao jedno mjesto. Ovo je također uzmaklo (popustilo) uporednom nivou zla svuda. U svjetlu ovog doba Allah nam je podario blagoslov MTA, kroz koju smjesta može biti skrenuta pažnja svakog pojedinca o stvarima. Tako, ako se zlo širi, širi se i dobro.

Pozivajući se opet iznova na ajet citiran na početku, Huzur je rekao ako su muslimani ti na koje se upućuje u njemu onda su Allahove naredbe, koje Huzur navodi u svom izlaganju, za svakog i za sve Ahmadi muslimane i svaki pojedinac ih treba smatrati takvim.

Huzur je rekao da naš cilj teba da bude da budemo među onima koji traže blagoslove od toga da budu Njegovi robovi i među onima kojima

je podaren Džennet (89:30, 31) i da budemo oni koji su zahvalni Allahu da nas je On kroz Svoju milost omogućio da vjerujemo i imamo vjeru. Mi dalje treba da molimo da činimo dobra djela (27:21) i za Njegovu milost da nas obavije. Oni, koji iskreno mole na ovaj način i čine dobra djela, su ti koji su primaoci blagodati od svog Gospodara. Neophodno je da činimo ove dove ispunjavajući njihove uvjete a njihovi uvjeti su dobra djela.

Huzur je rekao da isto tako nije uobičajen postupak da neko može tražiti za nešto na svojim uvjetima, i ako neka osoba pribjegava ovome bit će smatrani nerazboritim. Huzur je naveo da mu je neko pisao da njihovo odjeljenje Rišta nata (za sklapanje braka) nije saradivalo u pronalaženju odgovarajućeg partnera za njih. Kad je Huzur pribrao izvještaj u stvar dogodilo se da su toj osobi predložene mnoge osobe za partnera i razlog za ovaj prigovor je bio da je mladi čovjek sam bio obrazovan do stepena srednje škole, ali je želio ženu koja ima magistarski. On je zahtijevao gotovinu i kuću kao dar i da buduća žena snosi troškove i da se od njega ne traži da radi. Huzur je rekao da ovakva osoba može samo biti nazvana mentalno bolesnom i rišta nata odjeljenje ne treba da posvećuje pažnju ovakvim slučajevima.

Huzur je rekao da neki ljudi možda ne prave ove zahtjeve na početku, ali poslije sklapanja braka njihovo ponašanje je ove prirode, kad prave zahtjeve porodici djevojke, stvaraju unutrašnji sukob i bockaju djevojku. Da Allah ima milosti. Ovi ljudi su nerazboriti koji prestupaju protiv samih sebe zato što niko ne može prestupati protiv Allaha. Ovo su ljudi koji nemaju osjećaja o Božijem atributu Rabbubijatu i ne shvataju da molitve otvaraju vrata blagodati. Ljudi koji nemaju shvatanja o svom Gospodaru i koji su bez ikakave mudrosti treba da uče dove koje je hazreti Ibrahim a.s. učio - da budu čvrsti u mudrosti (ajeti 84, 85 i 86 sure Al Šura (26:84, 85, 86).

Huzur je rekao da svaka osoba može raditi ka utemeljenju istine i da bude ubrojana među ispravne kroz molitve i u skladu sa svojiim mogućnostima. Međutim, svi treba da zapamte temeljnu pouku istine i svako treba da se samo zamisli u tome da ne radi ništa što je suprotno istini, tako da budu u stanju da budu zahvalni Allahu za Njegove blagonaklonosti i budu primaoci Njegovih blagodati.

Huzur je rekao da čovjek treba da bude savjestan u svim svojim poslovima i svako veče treba da se zamisli i sam procjeni što se tiče toga koliko je čvrsto ostao na istini. Ako u njegovim danima i noćima ima neka mjera bogobožnosti i istinitosti onda je tu uspjeh, u protivnom

je molitva učinjena sa upućivanjem na žpozivača' prevara protiv sebe i protiv Boga.

Huzur je rekao da je čovjek sklon slabostima i greškama. Međutim, također je neophodno da nastojite da se oslobodite neuspjeha i da tražite pomoć od Allaha. On je Milostivi i koji prašta i učio nas je načine traženja oprosta kroz istikfar i On prima istikfar koji je učinjen u potpunoj iskrenosti.

Huzur je rekao da, sada kad smo prihvatili Mehdija, mi se možemo samo obratiti Gospodaru Muhammedu s.a.v.s. koji je Gospodar svih svjetova i moramo nastojati da svoje živote potrošimo u skladu sa Njegovim naredbama. Njemu Jedinom svaki Ahmadi mora usredsrediti pokornost na način na koji nam je Imama ovog doba dao shvatanje da se pokorimo.

U zaključku je Huzur pročitao odgovarajući isječak iz plemenitog pisanja Obećanog Mesije a.s.

Hudba 8. decembar 2006.

Božiji atribut Rabb (Gospodar)

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 8. decembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj današnjoj hudbi nastavio sa temom 'Gospodar svih svjetova'. Huzur je rekao da je termin 'Gospodar svih svjetova' sveobuhvatan i njegova dobrotvornost je nadmoćna za sve stvoreno da je prime. Međutim, kroz Božiju odliku Rabubijjat (odliku da održava i hrani) Bog također daje isključiv tretman Svojim posebnim ljudima, poglavica među njima je Časni Poslanik s.a.v.s..

Huzur je svoju hudbu bazirao na nekoliko događaja iz blagoslovljenog života Časnog Poslanika s.a.v.s. da objasni jedinstvene blagodati koje su mu bile podarene kroz Božiju odliku Rabubijjat.

Zaista čak prije rođenja ovog Poslanika s.a.v.s. je bio izvanredan znak Rabubijata i svaki trenutak njegovog blagoslovljenog života je bio manifestacija ovoga.

U riječima Obećanog Mesije a.s. Huzur je objasnio o ranom životu Poslanika s.a.v.s. kad za njega nije bilo nikakave prilike da primi bilo kakavu vrstu obrazovanja. Pa ipak je njemu bilo objavljeno upozorenje ravno Kur'anu, čija istinitost i učenost posramljuje sve druge učene knjige ovog svijeta. To je Knjiga koja nastavlja da nam, čak u ovo vrijeme velikog tehnološkog napretka daje informacije i znanje. Izvanredno vladanje Časnog Poslanika s.a.v.s. nije bilo rezultat bilo kakve akademije kao takve, nego je on zapravo bio lično pripreman od Gospodara svih svjetova. Kad mu je melek prvi put objavio Kur'an, Poslanik s.a.v.s. mu je rekao da on ne zna kako se čita, pa ipak je melek tražio od njega da ponovi prvi objavljeni ajet: *'Uči u ime Gospodara koji je stvorio'* (96:2). Kasnije su Poslaniku s.a.v.s. od Boga bile podarene besprimjerne riznice znanja i učenosti.

Iz svakodnevnog života Poslanika s.a.v.s. Huzur je naveo događaj kad su, u toku svojih putovanja sa njegovim drugovima, oni zastali na nekom određenom mjestu. Njegovi drugovi su se žalili da su žedni. Poslanik s.a.v.s. je poslao dvojicu ljudi u potragu za vodom. Oni su vidjeli ženu sa dva tovara vode i kamilom. Pitali su je da im se pridruži do mjesta gdje je bio Poslanik s.a.v.s.. Kad je žena rastovarila kamilu Poslanik je tražio posuđe i napunio ih sa vodom iz tovara i najavio da ko god želi da pije vode može doći i napiti se. Ko god je želio da pije pio je do zasićenja. Međutim, kad su se svi napili, ženini tovari vode su bili napunjeniji nego što su bili prije nego što su ljudi počeli piti. Poslanik s.a.v.s. je dao uputu da treba da skupe neku hranu za ženu, koja je bila stavljena u svežanj i pomogli su joj da natovari svoju kamilu. Kako je ona otišla Poslanik s.a.v.s. joj je rekao da njihovo pijenje nije uopšte umanjilo njenu vodu i da je Gospodar bio Taj koji im je dao da piju vodu.

U divljini gdje se niko nije mogao vidjeti miljama Bog je poslao tu ženu kao sredstvo da obezbijedi vodu unutar zakona prirode. Međutim, voda u njenim tovarima je bila blagoslovljena što ju je zapanjilo i ona je na kraju rekla svojoj porodici da je to bila čarolija. To je zapravo bila manifestacija Rabubijata Gospodara Muhammeda s.a.v.s..

Isto tako je Poslanik s.a.v.s. u poprimanju atributa svog Gospodara, unatoč toga da se količina njene vode povećala, otpratio ženu sa hranom.

U drugom događaju u toku ranih dana hazreti Ebu Hureira r.a. navodi da bi on, da se bori sa oštrim bolom od gladi privezao kamen na svoj trbuh. U takvom stanju ga je jedanput Poslanik s.a.v.s. vidio i odveo svojoj kući. U kući je bila zdjela mlijeka koja je bila poslana kao poklon od nekoga. Poslanik s.a.v.s. je rekao Ebu Hureiri r.a. da pozove neke druge ljude koji su bili siromašni. Hazret Ebu Hureira r.a. nije bio zadovoljan zbog ovoga zato što je znao da je bila samo jedna zdjela mlijeka da sviju nahrani, međutim on je prema uputi doveo ove ljude. Kad su svi bili tamo od njega je traženo da zdjelu s mlijekom doda svakom naizmjenice, i on je opet mislio da na ovaj način za njega neće ostati ništa. Međutim, on je dao zdjelu svima i oni su svi zdušno pili. Konačno, zdjela je bila data Poslaniku s.a.v.s. koji se nasmijao i rekao: *'Ebu Hureira, sad smo samo ti i ja ostali,'* govoreći ovo predao je zdjelu hazreti Ebu Hureiri r.a. koji je pio do sitosti. Onda je Poslanik s.a.v.s. uzeo zdjelu, prvo je veličao Allaha, onda izgovorio bismillah i onda pio mlijeko. Njegov Gospodar je bio Taj koji je kroz očevidna sredstva opskrbio ovu zdjelu mlijeka.

Poslanik s.a.v.s. je zabranio post bez uzimanja sehri tako da su ga njegovi drugovi pitali zašto je on postio bez uzimanja sehri, na što je Poslanik s.a.v.s. odgovorio: *'Ko je među vama kao ja? Moj Gospodar opskrbljuje hranu i piće za mene.'* U ovo doba njegov istinski poklonik Obećani Mesija a.s. je bio blagoslovljen od Allaha na sličan način kad je mogao postiti šest uzastopnih mjeseci. Huzur je objasnio kako je Obećani Mesija a.s. doživio uzvišena duhovna iskustva zbog ovog posta.

Huzur je naveo događaj u bici kod rovova kad su Poslanik s.a.v.s. i ostali muslimani bili strašno gladni. Jedan drug je ovo primijetio i otišao i pitao svoju ženu šta je od hrane bilo na raspolaganju. Ona je odgovorila da ima malu kozu i nešto ječmenog brašna. On je tražio da ona skuha hranu od ovoga pošto je Poslanik teško patio od oštre gladi. On je onda otišao Poslaniku s.a.v.s. i tiho ga obavijestio da je hrana bila pripremljena i ponudio da Poslanik ode sa nekoliko drugova da jedu ovu hranu. Poslanik s.a.v.s. je pogledao okolo sebe, tu je bilo 1000 gladnih ljudi. On je najavio da svi treba da mu se pridruže u obruku. U međuvremenu on je poslao poruku domaćici te kuće da ne skida posudu sa vatre dok on ne stigne i da ne počinje kuhati hljeb. Kad je on stigao do kuće učio je dove nad posudom i ječmenim tijestom i tražio da onda hljeb bude pečen. Postepeno je hrana bila podijeljena svima i svako je zdušno jeo iz jedne zdjele koja se i dalje kuhala na vatri. Tako je bio izvanredan

tretman od Boga za koji su očigledni aranžmani bili omogućeni za hranu, međutim stvarna potreba je bila zadovoljena izvanrednom manifestacijom odlike Rububijata.

Huzur je rekao da nam je u ovo doba Allah podario Obećanog Mesiju a.s. između ummeta Svog voljenog Poslanika s.a.v.s. koji nam je dao shvatanje o Gospodaru svih svjetova. Huzur je pročitao neke isječke iz pisanja Obećanog Mesije a.s.. On je rekao da baš kao što je Poslanik s.a.v.s. bio pečat svih poslanika, *'Ja sam pečat svih halifa i ja sam bio poslan za reformu cijelog svijeta.'*

Zatim je Huzur naveo neke događaje iz života Obećanog Mesije a.s. da objasni kako je Allah na izvanredne načine pomogao i dao mu potporu kroz izvanredna vremena. Ključni događaj je bio kad je, nakon što je od Boga bio obaviješten o predstojećoj smrti svoga oca Obećani Mesija a.s. osjećao zabrinutost za svoja buduća sredstava za život i Allah mu je objavio: *'Zar Allah nije dovoljan robu Svome.'* (39:37).

Pošto je pročitao druge isječke iz pisanja Obećanog Mesije a.s. koji spominju ogromne pothvate koje je Bog namjenio da primi od njegove buduće generacije Huzur je rekao da je bilo vrijeme kad Obećani Mesija a.s. nije bio siguran o tome kako će zadovoljiti svoje buduće potrebe; ali nakon što mu je dato olakšanje i utjeha, Gospodar svih svjetova je zbrinuo buduću generaciju njegove porodice. Porodice koja je trebala da pomogne cijeli svijet. Ovo je Gospodar svih svjetova koji se prvo manifestovao kroz Poslanika s.a.v.s. i onda kroz Obećanog Mesiju a.s..

Huzur je zaključio Poslanikovom s.a.v.s. dovom: *'Niko nije vrijedan obožavanja osim Allaha, On je Veliki i naj Saosjećajniји. Niko nije vrijedan obožavanja osim Njega Koji je Gospodar velikog nebeskog prijestolja. Niko nije vrijedan obožavanja osim Allah, On je Gospodar nebesa i Zemlje. Niko nije vrijedan obožavanja osim Allaha, On je Gospodar plemenitog prijestolja.'*

Huzur je rekao da je ovo sadržajna dova koju treba da uvijek imamo na umu, da nas Allah omogući da istinski raspoznamo svog Gospodara.

Hudba 15. decembar 2006.

Božiji atribut Ar Rahman (Milostivi)

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 15. decembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Citirajući ajet 23 iz sure Al Hašr (59:23) Huzur je ovog petka održao svoju hudbu o Božijem atributu Ar Rahman (Milostivi). Kroz pisanje Obećanog Mesije a.s. Huzur je objasnio da odlikom Rahmanijjata (odlike da bude Milostivi) sva stvorenja općenito primaju dobrobit koja prevladava. To je Božiji atribut koji je spomenut u Časnom Kur'anu poslije spominjanja atributa Rabb tako da se može zapaziti niz (slijed).

Imam Ragib je objasnio da riječ rahmat (milost, milostivost) podrazumijeva blagost koja je uzrok blagonaklonosti i ljubaznosti dodijeljenih osobi koja to treba. Međutim, za Allaha ova riječ jedino označava poklanjanje blagonaklonosti i ljubaznosti. Imam Ragib navodi hadis e kudsi da kad je Bog stvorio maternicu (rahm) On je izjavio: *'Ja sam Rahman a vi ste rahm. Onaj ko se poveže s vama Ja ću se također povezati s njima. Onaj ko vas odvoji Ja ću ih slomiti u komadiće.'* Huzur je objasnio da je ovdje odlika Rahmanijjata povezana sa čuvanjem veza sa bliskom rodbinom. Imam Ragib je objasnio da kroz Rahmanijjat Allah daje svima i svakome dok je Njegov Rahiimijjat isključivo za vjernike kao što je objašnjeno u ajetu 157 iz sure Al Araf (7:157). Ukratko Rahman je Bog Koji pokazuje milost, poklanja blagonaklonost i ljubaznost i naklonjen je kroz dobronamjernost i obezbjeđuje opskrbe.

Imam Razi je objasnio da je Rahman Biće koje poklanja dobrobit takve vrste koje čovjek nema moći da daje. On je naveo dvije priče da ovo dalje objasni uključujući vranu koja pomaže da nahrani bespomoćnog čovjeka i škorpiju koja ujeda zmiju uzrokujući da oboje umru u blizini uspavanog čovjeka čiji je život zauzvrat pošteden.

Obećani Mesija a.s. je rekao da kroz atribut Rahman, Bog poklanja bez traženja. Časni Poslanik s.a.v.s. je bio savršena manifestacija četiri glavna Božija atributa: Gospodar, Milostivi, Samilosni, Gospodar sudnjeg

dana. Baš kao što termin 'Gospodar svih svjetova' zahtijeva univerzalni Rabubijjat (odliku da održava i hrani) budući da je 'milost za sve svjetove' tako je doborčinstvo Časnog Poslanika s.a.v.s. bilo također proglašeno da je za sve svjetove. On je također bio savršena manifestacija odlike Rahman zato što je njegovo dobročinstvo besprimjerno.

Za razliku od drugih koji su rekli da je odlika Rahman bila isključiva Bogu, Obećani Mesija a.s. je tvrdio da budući da je bio savršen čovjek, Časni Poslanik s.a.v.s. je u sebi imao ovu odliku više od bilo koga drugog i da obična osoba također treba da teži ka ovom primjeru. Huzur je rekao da ovo može biti postignuto kroz služenje ljudima i posvajanjem puteva provođenja društvene dobrobiti.

Huzur je rekao da svaki Ahmadi musliman treba da se usredsredi na ovaj aspekt. On je rekao dok smo na ovom predmetu, on će spomenuti da Zajednica ima sistem na pravom mjestu da pomogne siromašne sa troškovima sklapanja braka, medicinskim pitanjima i obrazovanjem. 'Merjem fond' započeo od Hazreti Halifatul Mesiha IV r.a. je ogroman program društvene dobrobiti. Medicinski tretman je dat ljudima u nepovoljnom položaju u siromašnim zemljama. Treba da se zna o ovim stvarima. Sadaka treba da bude data sa željom za služenje ljudima. Na ovaj način poprimajući atribute da budemo milostivi mi ćemo biti primaoci Njegove milosti.

Huzur je također spomenuo da su doktori potrebni u bolnicama u Rabvi i također u Afričkim zemljama. Doktori treba da posvete (vakf) nekoliko godina ili svoj život za ovu svrhu. Ovo će ih blagosloviti ogromnim duhovnim nagradama od Božijeg Rahmanijata.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je odlika Rahmanijjat čista blagonaklonost i silna darežljivost i nije izazvana bilo kakvim dobrim djelom i nije plod ili nagrada bilo čega.

Pokornost ili nepokornost nisu važni u njegovoj razdiobi. Huzur je rekao da Časni Kur'an spominje atribut Milostivi Bog vezano sa obožavanjem. Božiji poslanici su sazivali ljude Milostivom Boga za njihovo vlastito dobro a ne za bilo kakvu naknadu. Njihovo učenje nije da budemo nezahvalni. Iako je dobrobit Rahmanijjata univerzalna ona treba da čovjeka nakloni prema Njegovom obožavanju i pokoravanju Njegovim naredbama.

Uprkos toga što ljudi odbijaju Boga, Njegov Rahmanijjat ostaje nadmoćan. Da nije bilo ove Božije odlike, većina ljudskog roda bi bila uništena zbog njihovih prekršaja i grijeha.

Citirajući ajet 31 iz sure Al Rad (13:31) Huzur je rekao da je ovo odgovor nevjernicima u tome da je jedino odlika Rahamnijata ta kroz koju je kazna bila odvracena i data odgoda. Pozivajući se na ajet 91 sure Taha (20:91) Huzur je rekao da je hazreti Harun a.s. skrenuo pažnju ljudima Musaa a.s. o tome zašto su oni obožavali kravu radije nego Milostivog Boga. On je dozivao pravom putu. Tako, Huzur je rekao, odlikom blagonaklonosti Milostivog Boga On je upućivao ljude kroz Svoje poslanike tokom godina. 1400 godina unazad On je napravio aranžman za uputu cijelog čovječanstva. Onda u ovom dobu On je poslao Obećanog Mesiju a.s. za uputu.

Citirajući ajete 61-64 iz sure Al Furkan (25:61-64) Huzur je objasnio da je tu odgovoreno na pitanje nevjernika o tome ko je Milostivi Bog. Milostivi Bog je Onaj Koji je stvorio Sunce i Mjesec za našu korist, sa kojima je povezan život ljudi i život bilja. Oba, i fizički i duhovni život ljudi je povezan i ovisi o Milostivom Bogu.

Huzur je rekao da ovih dana sa njihovim postupcima i praksom, iako ne u mnogo riječi, ovo je upravo šta ljudi pitaju: Ko je Milostivi Bog? Dobivajući svjetlost od Sunca od prije 1400 godina, Obećani Mesija a.s. je u ovom dobu dalje raširio ovo svjetlo. Zato je neophodno da ga prihvate u ovo doba, u protivnom se čovjek svodi na postavljanje pitanja, ko je Milostivi Bog?

U jednu ruku muslimani jasno izgovaraju da su u strašnoj neprilici i da je potreban Reformator. U drugu ruku oni snažno i u praktičnim izrazima odbijaju ovaj Božiji atribut. Svjetlo Obećanog Mesije a.s. je od Milostivog Boga, prihvatite ga ili ćete inače nesvjesno odbiti ovaj Božiji atribut.

Oni od nas koji su prihvatili Obećanog Mesiju a.s. su sretni, međutim, mi ne treba da samo ovim budemo zadovoljni. Naša je obaveza da Ga obožavamo sa poniznošću i da na oholost protivnika odgovorimo sa blagošću i mirom. Huzur je rekao da molimo za ove ljude, jer je to ono što zahvalni Božiji robovi čine.

Huzur je pročitao isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. objašnjavajući napred spomenute Kur'anske ajete iz sure Al Furkan. Huzur je rekao da su Ahmadi muslimani uvijek primali verbalne uvrede ali odgovor verbalne uvrede nije u njihovoj prirodi. Huzur je rekao da je ova činjenica da nema kazne uprkos ugnjetavanja i proganjanja je manifestacija Rahmanijata.

Među Kur'anskim ajetima koje je Huzur citirao da objasni odliku Milostivog Boga je bio ajet 20 iz sure Al Mulk (67:20).

U zaključku je Huzur rekao da nas činjenica da smo spoznali i prepoznali Milostivog Boga omogućuje da se još više usredsredimo na Njegovo obožavanje i da, primjenjujući na sebe odliku milostivi, nesebično služimo ljudskom rodu i molimo za one koji nas verbalno vrijeđaju, inšallah naše dove će donijeti plod. Huzur je podsticao da molimo za ljude uopšteno i muslimane posebno zato što oni sebe vežu za onoga koji je imao milosti za sve svjetove. Da ih Allah spasi od uništenja radi Časnog Posanika s.a.v.s..

Zatim je Huzur tražio da učimo dove pošto za nekoliko dana ide u posjetu u Njemačku. Huzur je rekao da su oni planirali puni program aktivnosti Zajednice u Njemačkoj i on će iz Njemačke također održati svoj tradicionalni govor završnog dana dželse u Kadianu.

Huzur je tražio dove za svoje putovanje i uspjeh, i Allahove blagoslove za redovna zauzeća.

Hudba 22. decembar 2006.

Zlonamjerna antiislamska propaganda u zapadnom svijetu

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 22. decembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U toku posjete Njemačkoj Huzur je svoju hudbu ovog petka održao u Frankfurtu. Huzur je svoju hudbu bazirao na krajnje zlonamjernom talasu anti-islamske propagande koja trenutno obuhvata zapadni svijet.

Huzur je rekao da je između raznih motiva za anti-islamske osjećaje jedan taj da su ljudi protiv religije na prvom mjestu i negiraju postojanje Boga i drže da je shvatanje Boga to što je stvorilo svo neprijateljstvo u

svijetu. Nedavno objavljena knjiga u Engleskoj, koja je postala vrlo tražena, nastoji da protuslovi samo postojanje Boga (Bog obmana od Richard Dawkins). Slično su u Njemačkoj rečene mnoge apsurdne stvari o Bogu. Nedavno je, Papa u posjeti, čiji duševni uzrast (veličina) tvrdi da je svuda naokolo ljubav i saosjećanje, održao predavanje na Njemačkom univerzitetu rugajući se islamskom konceptu Boga i Časnom Poslaniku s.a.v.s.. Sloboda govora koju je iskoristio da kaže ono što je rekao ili ono što sredstva informisanja koriste da naprave grube primjedbe o islamu i Časnom Poslaniku s.a.v.s. prešli su granice do te mjere da to čak obuhvata kršćanstvo i Isa a.s. Nedavna je smatrano da je prihvatljiva operna predstava u Njemačkoj koja se izrugivala religiji. Tužno je da su to neki muslimani također smatrali prihvatljivim.

Međutim, neki sveštenici i drugi koji imaju religijska vjerovanja podržali su Ahmadi prigovor zbog opere u tome da to vrijeđa religijska osjećanja. Činjenica je da se oni igraju sa osjećanjima drugih u ime slobode govora i savjesti, i onda tvrde da, ako ne cijenite ove žvrijednosti onda treba da idete natrag odakle ste došli. Oni su krajnje osjetljivi o svojim ličnim stvarima. Oni mogu reći šta god žele kome god žele. Oni mogu da se oblače na bilo koji način žele ili da izaberu da ne oblače odjeću, ali kad muslimanka žena izabire da pokrije svoju glavu, oni prigovaraju. Zapravo sve ovo je da se mladi okrenu protiv islama.

U stvarnosti svijet općenito i zapad posebno, naglo se okreće od religije iz razloga da religija koju priznaju nema dinamičnosti u sebi. Poslije svega, pošto su se odali idolopoklonstvu do krajnosti uzimajući čovjeka za Boga ovaj stadij je bio neizbježan. Međutim, muslimani također koji se odaju materijalizmu i prikrivenom grijehu, na putu su koji čovjeka odvodi dalje od Boga.

U prošlosti su ljudi kao ovi bili ti koji nisu vjerovali u Božije poslanike i duboko zapali u grijeh, i koji su podnijeli posljedice svoje protupravnosti. Časni Kur'an navodi obračun ovih starih naroda i nepravičnosti koje su prevladavale među njima. Ovi narodi, sa izuzetkom nekoliko njih, nisu odustali od zla uprkos upozorenja Božijih poslanika. Danas su sva ta zla široko rasprostranjena, od bestidnosti do moralne pokvarenosti do komercijalnih prevara. Mi se srećemo sa krajnjom neiskrenošću i najvišim stepenom idolopoklonstva. Razumljivo će Biće koje je stvorilo ljude za samu svrhu obožavanja Boga, poslati Svoju kaznu ako se ne pridržava Njegovih naredbi. Inače bi prijašnji narodi mogli s pravom zahtijevati što se tiče toga zašto su oni bili kažnjeni, a ovi kasnije

nisu. On je Gospodar, On neke kažnjava na ovom svijetu a neke na drugom svijetu, međutim takvi ljudi ne izbjegnu Njegovu kaznu. Ovih dana ljudi kažu da je Bog okrutan. Bog nije okrutan, zapravo su to ljudi ove vrste koji prolaze kroz patnju zbog svojih vlastitih djela.

Smrtna kazna nije zakonita u ovo doba zato što je dokazivano da je suprotno ljudskoj samilosti. Tako da ubica ne treba da bude kažnjen dok ucvijeljena porodica žrtve može patiti. Oni su izabrali doživotni zatvor umjesto smrtne kazne. Baš kako oni imaju pravo da odrede kaznu kriminalca, kako da Gospodar svega može da nema pravo da kazni one koji krše Njegove zakone?

Zatim je Huzur u kratkim crtama govorio o operi koja oslikava krajnje pogrešnu sliku Isa a.s. i Časnog Poslanika s.a.v.s.. Huzur je rekao da ovi ovozemaljski ljudi nemaju pojma o Božijem osjećaju časti za Sebe i za Časnog Poslanika s.a.v.s. – oni hule Boga Čiji Rububijjat i Rahmanijat im poklanja sva ovosvjetska imanja.

Huzur je rekao da je postavljanje na pozornicu ove opere jedanput bilo otkazano, međutim neki vladini ministri i drugi su uporno ostali na tome da njeno predstavljanje treba nastaviti i da oni to u potpunosti podržavaju. Huzur je rekao da je bilo poznato da su ovi 'zagovarači' opere lično duboko zapali u pokvarenost.

Huzur je primijetio da Musa a.s. nije pokazan u bilo čemu u operi. Mi sigurno ne kažemo da je on trebao biti pokazan. Međutim, neki tvrde da ovo žizostavljanje' može biti da se spriječi bilo kakva uvreda jevrejskom narodu. Međutim, Huzur je rekao da po njegovom mišljenju to nije bilo jednostavno ovo. Huzur misli da je ovo mnogo dublja zavjera.

Danas je zadatak Ahmadi muslimana da odgovore na ovo i spase ljude od Božije kazne. Naša poruka njima treba da bude da je dolazak poslanika da ljude spase iz mraka i mi treba da ih pozivamo Bogu islama Koji im uprkos njihovih prekršaja poklanja odlikom Svog Rahmanijata. Da oni mogu tržiti oprost i odbaciti misao da Bog može biti okrutan. Nasuprot, On šalje Svoje poslanike za popravljanje ljudi i ovi poslanici sebe izmuče pukom brigom za svoj narod. Božiji poslanici ne žele nikakvu nagradu od ovih ljudi jer je njihova nagrada kod Allaha. Također je obaveza Ahmadi muslimana da kažu ljudima da je Allah u ovo doba poslao poslanika u predstavljanju zadnjeg Poslanika s.a.v.s..

Huzur je rekao da je Obećani Mesija a.s.s puno ljubavi objasnio svoj dolazak u tome da je on bio poslan da ukloni neprijateljstvo koje je bilo stvoreno između čovjeka i njegovog Stvaraoca, da stavi van snage vjerske

ratove i da prikaže uzor čovječnosti koja je bila potisnut. Opremajući nas ogromnom riznicom znanja i duhovnog oštroumlja, Obećani Mesija a.s. nas je pripremio za zadatak upućivanja ove poruke drugima. To je zadatak svakog Ahmadi muslimana da ustane i predstavi istinski koncept Boga tako da se većina ljudi možda povrati priznavanju Boga i Pečata svih poslanika i Božijih svetih ljudi, tako da umjesto borbe i neprijateljstva ljudi poštuju prava jedni drugih i razvijaju duhovnost.

Huzur je preporučivao da Njemački džemat ne bude bez nade. On je rekao da će se Ahmadijat raširiti među njemačkim narodom. Ako ovdašnji Ahmadi muslimani obave svoj zadatak na dobar način može biti postignut preobražaj u tom narodu.

Huzur je rekao da je literatura štampana i raspodijeljena u stilu pothvata i onda je to prekinuto: *"Na raspolaganju su odgovori na najaktuelnija pitanja, ono što je potrebno je da ih raširite. Svaki Ahmadi muškarac, žena, stari i mladi treba da Njemačkom narodu prenese odgovarajuću Ahmadi literaturu za širenje poruke islama i naše odgovore na sadašnja pitanja. Maksimalno pojačajte upotrebu emaila i interneta za ove pozitivne korake. Istinsko predstavljanje Ahmadijata treba da bude omogućeno svakom vladinim ministru, svakim novinama i svakoj obrazovanoj osobi."*

Huzur je pročitao isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. nalažući propagiranje islama.

Huzur je motivisao Ahmadi muslimane Njemačke da nastoje s više napora nego prije da predaju poruku islama svom narodu tako da oni možda priznaju Jednog Boga.

On je rekao da nema sumnje da su naša sredstva ograničena, ali za šta god mi imamo mogućnosti treba da bude prikladno upotrebjeno. Uvodni liflet treba da stigne u svaki grad bilo da Ahmadi tamo žive ili ne, i elektronska sredstva treba da budu korištena u tu svrhu.

Huzur je rekao da je bio objavljen odgovor na Papine komentare u formi brošure. To treba da dođe do Pape i do svake obrazovane osobe tako da oni budu obaviješteni o istini o Bogu i Časnom Poslaniku s.a.v.s. koji je navijestio ljubav, saosjećanje i poniznost više od bilo koga drugog. Huzur je dao upute da je ovo zadatak i starih i mladih da lično svakome predaju ovaj materijal. Međutim, postizanje rezultatata je kod Boga.

Citirajući ajet 34 sure HA Mim Al Sedžda (41:34) Huzur je rekao, prvo i prije svega mi treba da prihvatimo učenje Kur'ana i svojim

svakodnevnim životima, inače nikakav napor nikada neće donijeti plod. Neophodno je da sve svoje poslove održimo zdravim kod Boga i da ispunimo svoje obeveze prema drugim ljudima, da ispunjavama prava bliže rodbine, prava komšija i prava okoline. Važno je pomoći ko god je u potrebi za pomoć.

Ako je nečija situacija takva da su roditelji nesretni sa njim, ili nečija žena i djeca nisu zadovoljni ili se žene neprikladno prepuštaju modi, ili drugi koji ne kontrolišu svoj temperament i stvaraju nered – sve ovo nisu dobra djela i ljudi koji im popuštaju nisu djelotvorni u tablihu. Zato je najglavnije da budete primjereni.

Zapamtite da je Božije obećanje Obećanom Mesiji a.s. da: 'Ja ću ti podariti prevlast'. Sada će prevlast/pobjeda biti svjetski raširena, u Evropi, Aziji, Africi, Americi i ako Boga da u Okeaniji. Naš je zadatak da provodimo tablih pokazujući potpunu pokornost i dobra djela. Obećani Mesija a.s. je rekao: 'Ova moja nada nije zamišljena, zapravo sam ja ovu radosnu vijest primio kroz uzvišenu Božiju objavu.'

U zaključku je Huzur rekao da je za nas njihovo ruganje religiji da pribilježimo svoj zadatak. Konačna odluka je napravljena, međutim, mi treba da su usredsredimo i dalje prenesemo ovu poruku. Ovo je najveća usluga čovječanstvu. Da nas Allah u ovome omogući.

Hudba 29. decembar 2006.

Gradnja džamija

Kratki sadržaj hudbe koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice 29. decembra 2006.

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Nastavljajući svoju posjetu Njemačkoj, Huzur je svoju današnju hudbu održao na temu gradnje džamija.

Huzur je rekao da je po ovom vremenu otputovao u Njemačku pošto je Amir Sahib izrazio želju da Huzur obavi otvaranje novoizgrađenih

džamija. Huzur je rekao da se on prethodno složio o posjeti radi otvaranja pet džamija izgrađenih u toku godine, dok su u ovoj godini izgrađene samo tri džamije. Međutim, njegova posjeta nije znak da je on zadovoljan sa tri džamije, zapravo je svrha i želja koja ga je dovela u Njemačku bila da položi kamen temeljac džamije u Berlinu.

U historijskim terminima, kao i u sadašnjoj situaciji, gradnja ove džamije je bila izazov za Zajednicu. To je bila velika želja Hazreti Halifatul Mesiha II r.a. da izgradimo džamiju u Berlinu i bili su skupljeni prilozi za ovu svrhu. Međutim, zbog političke situacije u to vrijeme ovaj prilog je upotrebljen za izgradnju Fazl džamije u Londonu. Huzur je rekao da su, kao što je prije bilo objašnjeno, ovi prilozi bili skupljeni od žena u Indiji, pogotovu u Kadianu. U to vrijeme je hiljadu rupija bio veliki iznos i vaći dio ovoga je došla od žena u nepovoljnom položaju iz Kadiana koje su dale svoje kokoši i koze i druge kućne stvari.

Huzur je rekao da je današnja ekonomska situacija ljudi nesumnjivo bolja pa ipak oni vjerovatno ne mogu odgovarati nivou ranijih žrtvovanja. Huzur je spomenuo da mu je predsjednik Ansar-ullah Njemačke poslao pisanu molbu za zajam za fond za izgradnju džamija da nadoknade za manjak izazvan nekim drugim troškom. Huzur im je rekao da ne očekuju nikakvu takvu pomoć zato što bi to bilo poticanje nezdrave prakse, i da sami treba da prikupe hrabrost. Huzur je rekao da je ovakav zahtjev bio ponovljen on je namjeravao odgovoriti da će pitati Ahmadi muslimane Pakistana da pomognu svoju dobro stojeću braću i sestre dajući svoje penije. Međutim, Ansar Njemačke je poveo računa o Huzurovom odgovoru.

Huzur je rekao da džamija u Berlinu ima veliki značaj za njega jer je poslije desetina godina stanje stvari takvo da nam je dopušteno da počnemo njenu izgradnju. Kad je pao Berlinski zid, Allah je stvorio okolnosti da ispuni našu želju i mi treba da budemo pripravnici (brzi) da iskoristimo prednost ove sporazumne situacije. Direktno se obraćajući skupu kao i Ahmadi muslimanima širom svijeta preko MTA Huzur je tražio da učimo dove da sve prođe dobro drugog januara 2007. godine kad je planirano svečano otvaranje. Iako je tražena saglasnost vlade, postoji izvjesna opozicija od nekih lokalnih nacionalističkih grupa. U svjetlu ovog protivljenja Amir Sahib Njemačke je izrazio zabrinutost o tome da Huzur položi kamen temeljac. Međutim, Huzur je rekao da će on, ako Bog da, položiti kamen temeljac i da će Allah pomoći. Najviše

što oni mogu uraditi je da bace nekoliko kamenica. Iako je Huzur dodao da mu je bilo rečeno da Nijemci ne bacaju kamenje, oni bacaju paradajz.

Uprava je odatle zabrinuta no, svrha za gradnju džamije je dobra, ona se gradi da širi ljubav i mir. Zato, ako se okrenemo Bogu, imajući na umu da je On Taj koji ima svu moć i da nas je uvijek spašavao iz svih teškoća, On će to pomoći i olakšati. Huzur je savjetovao da u toku gradnje džamije treba da budu napravljeni svi napori da se ne stvaraju bilo kakve neugodnosti i treba da se držimo strpljenja. Kao primjer je Huzur rekao da, kad je džamija u Hartlepoolu bila građena u VB neke protivničke grupe su izrazile svoje neprijateljstvo bacanjem kamenja na džamiju i slično. Međutim, primjeren odgovor Zajednice je primorao komšije da govore u našu odbranu i sada oni tvrde da smo mi uspjeli da za njih izbrišemo loš dojam o islamu.

Huzur je rekao da treba da budu napravljeni napori da se ovim ljudima objasni da mi gradimo ovu džamiju po uzoru prve Božije kuće u toku čije su gradnje otac i sin u timu (hazreti Ibrahim i hazerti Ismail a.s.) učinili Kur'ansku dovu (2:129). U njoj je molitva Allahu da ih omogući da ispunje dužnosti prema Allahu i dužnosti prema Allahovom stvaranju, da prenese ovu dobrotu na njihove buduće generacije i za njih da budu među onima koji će u ovome dati veliko učešće. Ova molitva traži način obožavanja koji će postići Božiju ljubav. Navodeći ajet 128 iz sure Al Bakara (2:128) Huzur je rekao da mi treba da najavimo da naše džamije, gdje god su izgrađene, izgrađene su na nalogu te Kuće da tom mjestu donese mir i bratstvo. Huzur je molio Boga da minareti naših džamija isijavaju duhovno svjetlo Allahovog zadnjeg i najsavršenijeg šerijata. On je rekao da mi treba da ovim ljudima kažemo da nema ništa zbog čega oni treba da nas se boje, mi smo oni koji su poslani da uklone strah i mi smo oni koji su napustili svoja vlastita prava da ispunimo prava drugih. Huzur je rekao da će ovo rezultirati u tome da će poštteni među njima izaći u našu odbranu, baš kao što se dogodilo prije. Uslov je da idemo napred i da učinimo žrtve sa apsolutnom iskrenošću, onda možemo ne samo izgraditi jednu nego mnoge džamije u Berlinu. Huzur je rekao da je stvarna finansijska žrtva kad čovjek stavi sebe pod prinudu i daje na Allahovom putu i da su u Njemačkom džematu mnogi koji slijede ovo pravilo, ali ima prostora za popravak.

Huzur je objasnio povezanost Ahmadijata sa Njemačkom u historijskoj perspektivi i naveo događaj u toku života Obećanog Mesije a.s.. Jedna

žena Njemica je čula o tvrdnji Obećanog Mesije a.s. i poslala mu pismo na adresu koja je jednostavno glasila: 'Kadian, Kašmir oblast, Indija'. Njeno pismo je bilo smjerno (pokorno) i tražilo je dalju komunikaciju.

Huzur je rekao da je ovo bilo vrijeme kad su sredstva komunikacije bila skoro nikakava. Danas je na hiljade Ahmadi muslimana u Njemačkoj i premda je svijet uveliko naklonjen materijalizmu također postoji naglašeni nemir. Huzur je savjetovao da dokazivanjem izuzetnosti islama mi treba da nastojimo da uklonimo nemir svijeta. Zaista je Obećani Mesija a.s. rekao da će nam gradnja džamija služiti kao predstavljanje svijetu.

Huzur je ponovio primjedbu da je Hazreti Halifatul Mesih II r.a.namjeravao da izgradi glavnu džamiju u Berlinu za svrhu širenja poruke islama, ali se situacija promijenila i bilo je odlučeno da se usredsredi na London kao središte izaslanstva. Danas uz Allahovu milost pripreme za Berlinsku džamiju su u toku, ovaj blagoslov treba da nas dalje nakloni prema zahvalnosti i naše gledišta treba da ovu džamiju učini simbolom mira.

Citirajući ajet 18 sure Al Teuba (9:18) Huzur je rekao da ovo objašnjava karakteristike onih koji su vrijedni da održavaju Allahove džamije. Temeljna karakteristika među ovima je iman u Allaha. Huzur je rekao da je ovo pouka da svi Ahmadi muslimani uvijek treba da imaju na umu nekoliko nabrojanih zahtjeva imana. Citirajući dio ajeta 166 sure Al Bakara (2:166) Huzur je rekao da je jedna karakteristika da volimo Allaha više od bilo čega drugog i od svega drugog. O onima za koje su sva bogatstva svijeta, odnosi i djeca beznačajni u poređenju sa Allahom može biti rečeno da oni imaju iman. Onda su tu oni čija srca drhte kad se Allahovo ime spomene (8:3) i koji paze kad je riječ o Allahovim naredbama. Huzur je rekao da ima nekih, nije važno koliko malo, koji su prividno redovni u slušanju hudbe petkom, ali je njihova praksa suprotna. Svaka osoba treba da se zamisli o sebi i odredi da li je sa svakim danom koji promiče njihova vjera povećana ili nije. Treći znak onih koji imaju iman je da oni čuju i oni se pokoravaju (2:286). Bez ovoga, Huzur je rekao, znači da stanje imana nije savršeno i takvi ljudi ne mogu učiniti da džamije cvjetaju. Ovaj Kur'anski ajet se također odnosi na vjerovanje u drugi svijet.

Huzur je dalje, kroz pisanja Obećanog Mesije a.s. objasnio značaj vjerovanja u drugi svijet. On je rekao da bez vjerovanja u drugi svijet čovjek nema imana. Vjerovanje u drugi svijet je to koje čovjeka okreće

ka izvoru duhovnog oštroumlja i unapređuje odliku obožavanja Boga i ljudi koji se ovoga drže su oni kroz koje džamije cvjetaju. Huzur je rekao da su ovo ljudi koji učvrste molitvu i jednostavno se ne zadovoljavaju davajući novac za gradnju džamija. Oni su redovni u davanju zekata i obraćaju pažnju na trošenje na Allahovom putu. Oni su primaoci milosti i blagoslova Allahovih i postižu uspjeh u svojih ciljevima.

Huzur se kratko dotakao pitanja džamija koje su uzrok nereda u svijetu. U pogledu na hadis Huzur je objasnio da će džamije određenog doba izgledati napunjene, ali će biti lišene ikakave upute. Sigurno se namaz obavlja u takvim džamijama, međutim, ne prihvatajući Imama ovog doba oni ne ispunjavaju uvjet imana.

U zaključku je Huzur rekao da nas je Allah blagoslovio da smo prihvatili Imama ovog doba, i da bi nastavili ovaj slijed blagoslova mi treba da obavljamo iskreno obraćanje Bogu. Mi danas gradimo nove džamije u skladu sa Allahovim naredbama. Mi također činimo da ove džamije cvjetaju u skladu sa Njegovim naredbama. Da Allah ovo pomogne.